

-Sörike, Csicsika, Rákkenről!!!!

-2002, a fesztiválok nyara

-Zuká a tatuk földjén?

-Kati a túluldalról

-Ata a hegyek gyomrában

Főiskolai magazin

RealityShow:

A LÉT A TÉT?

XIII. évfolyam 1. szám szeptember

GÓLYATÁBOR2002:

Ötvenötünk!

A tartalomból

Magdaléna utazásai (10)

Jazz-singer No. 1. (15)

Talizmánok, szerelmi bájitalok (22)

Szép új világ (24)

Gémóver (26)

Címlap: Csiszer István

Az SZTE JGYTFK
hallgatóinak
magazinja
Kiadja az SZTE JGYTFK
Hallgatói Önkormányzata
Felelős kiadó
Nagy Zoltán Péter
Főszerkesztő
Varga Györgyi
Főszerkesztő-helyettes
Csiszer István

Munkatársak: Balogh Edina & Antal Lajos (Interjú-ász) •
Bardócz Ata (oázis) • Blackie & Lajos (hangár) •
Óstván (Béla apja, östálÓmester, dizájn) •
Cs. Szabó Zsuzsa (terítés, fotó) • Dajka Adám (internet) •
Márok Attila, Kovács Krisztián (grafika) • Neisz Laura
(eufória) • Nyunyecz (keresztTűZ) •
Szabó Katalin (Túl oldal) • Szilcz Eszter (filmszínház) •
Szlanicsán Rózsa (lélekmorzsák)

Marketing
Görög Zsolt
Tördelés
WarNews
Fényszerkesztés
Neisz Laura
Terjesztés
Ibolya

A szerkesztőség címe
6725 Szeged
Boldogasszony sugárút 6.
tumagazin@mailbox.hu

tu.webradio.hu

Telefon/fax
(62) 544-759

Nyomás
Engl nyomda
(62) 424-964

Megjelenik 3000 példányban

Az iskolai rovatos a Fiktal Szegedi Ifjú Köre támogatja

Alapítva 1990-ben
Eng. szám: B/15K/198/CS/1992

Szerkesztői levél

Megújultunk, és ez az idei tanévkezdést több szempontból is jellemzi. Megújult külsővel várja minden kedves régi és új diákját szeretett Főiskolánk. Sokan vagyunk, akik emlékszünk még a Díszterem diszkrét bájára, nos ez már csak a múlt. A nyári csatatér után külsőleg semmi nem állja útját a tudás mérhetetlen áramlásának...

És megújultunk mi is, a Tű Magazin, de azért remélem, tudunk Nektek kellemes perceket szerezni az elkövetkezendő hónapokban.

Minden változás mellett azért szerencsére vannak állandóságok, és az egyik ilyen, mindannyiunk kedvence a NYÁR, a végeérhetetlen fesztiválok, kirándulások időszaka. Nos kicsiny hazánk kínálata ezen a téren igen bőséges, szerény pénztárcánk kerete azonban véges. S ha már itt tartunk, ne feledkezzünk meg a nyári munkákról sem. Ezek a remek állások jó alkalmat szolgáltatnak arra, hogy felkészüljünk a Nagybetűsre..., megtanuljunk kicsit csálni, persze csak abban a mértékben, amennyire munkáltatóink teszik ezt alkalmazásunkkal.

De se baj, kibírtuk, s máris építhetjük jövőnket a megemelkedett állami támogatásnak köszönhetően a csillagos egekig szökő ösztöndíjunkkal. Bár januárig ez még csak szerényen lesz észlelhető, de jövőre, majd meglátjátok, hogy a harminc százalékos növekedés az eddigi átlag négyezer forintunkat mennyire tetemes öszszeggé fogja duzzasztani. De azt hiszem mi diákok a négy-öt-hat év során igazi életművészekké változunk az élet minden területén, s ez nem is árt, mert a diplomával sajnos nem vezet egyenes út, a végre jól megfizetett katedráig.

Azonban ne legyünk ennyire borúlátóak a tanév kezdetén, örüljünk annak, hogy újra együtt lehetünk és várnak ránk a jól megszokott tanszéki és főiskolás bulik, egy újabb Tű-nap, a Juhász Gyula napok és persze sok-sok kocsmázós, házibulis este. Ha ezeket kihasználjuk, máris sokkal gazdagabbak lettünk.

Szóval véget ért ez az őrült, és minden szempontból szeszélyes nyár, a kezdetekben kitikkadtunk, augusztusban pedig mindent elárasztott a víz, az élet bölcsője, s most tragédiák sorának okozója. Városunkat elkerülte a rettenet, ami bízom benne, sokunknak felhívta a figyelmét az igazán fontos dolgokra.

Mindezek után „rákenrőlban” gazdag Boldog Új Évet kívánok minden kedves olvasónknak a következő idézettel:

„Azokkal lenni, akiket szeret az ember, éppen elég. Álmodozni, beszélgetni velük, vágy beszélni, gondolni rájuk, vagy a legjelentéktelenebb dolgokra, de az ő társaságukban – mindegy.”

La Bruyere

Varga Györgyi

H í r e k

Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet Szegeden

Ha szegedi egyetemista vagy, a tanuláshoz nincs agyad, a bulizáshoz pedig még korán van, társaságra és egy tartalmas estére vágysz, akkor a Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet szeretettel vár szeptemberben, szerda esténként a 19.30-kor kezdődő programjaira.

Programok:

Szeptember 4. Egyetemi bibliaóra: „Életkérdések”

Vezeti: Sőreg Norbert református lelkész.

Szeptember 11. Egyetemi bibliaóra: „Életkérdések”

Vezeti: Sőreg Norbert református lelkész.

Szeptember 18. Ökumenikus Ifjúsági Imaalkalom

Vezeti: Laurinyecz Mihály katolikus plébános.

A vendéget szeretjük: szeretetvendégséget tartunk.

Szeptember 25. Egyetemi bibliaóra: „Életkérdések”

Vezeti: Sőreg Norbert református lelkész.

Helyszín: Szeged, Kálvin tér 2. (a „Kakasos templom” mellett), bejárat a Református Palota Lelkészi Hivatala felől.

Megnyitotta kapuit az SZTE Sportközpontja

2002. július 31-én átadásra került az SZTE Hattyas sori új Sportközpontja. A létesítményben tornaterem, zenés és kondi terem, műfüves teniszpályák, aszfaltborítású labdarúgó és kosárlabda pályák, street-ball pályák és a hozzájuk tartozó iroda, öltöző, zuhanyozó helyiségek lettek kialakítva.

A Sportközpont parkosított környezetével színvonalas sportolási feltételeket biztosít a hallgatók és az oktatók, dolgozók részére.

Szabó József, a Sportközpont vezetője arról tájékoztatta az Educatio Presst, hogy az SZTE oktatóit és dolgozóit meghívta 2002. szeptember 4-5-én (szerda-csütörtök) 8-18 óra között a létesítmény hivatalos bemutatására, bejárására. Ezzel az aktuussal véget értek az átadás ünnepi percei, és az SZTE hallgatói végre birtokukba vehetik a létesítményeket.

Filmklub a szenvedélyekről

A Szegedi Tudományegyetemen működő Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet 2002. szeptemberben a hagyományos egyetemi bibliaórákon túl újtárra indítja filmklubját, melynek tematikáját szeptember hónapban a szenvedélyek adják.

A program:

Szeptember 16. hétfő:

Trainspotting; Mottó: A másik valóság

Szeptember 23. hétfő:

Las Vegas végállomás Mottó: Profi önpusztítás

Szeptember 30. hétfő:

Szenvedélyek viharában Mottó: Ön és közveszélyes érzelmek.

Az előadások este 7 órakor kezdődnek a Kálvin tér 2. alatt található Nagyteremben. A belépés díjtalan, minden érdeklődőt szeretettel és egy pohár teával várnak a szervezők.

Kormányközi tudományos együttműködés Kínával

Az Oktatási Minisztérium pályázatot hirdet a Magyar Köztársaság és Kínai Népköztársaság közti kétoldalú kormányközi tudományos és technológiai együttműködés keretében kutatási/fejlesztési projektek nemzetközi kutatócseréjének támogatására.

A pályázat beérkezésének határideje: 2002. október 31.

További információk leszedhetők az Oktatási Minisztérium honlapjáról www.om.hu.

A Székely Himnusz szerzőjére emlékeznek Szegeden

Mihalik Kálmán, a Székely Himnusz zenéjének szerzője Szegeden van eltemetve. Halálának 80. évfordulóján, 2002. szeptember 6-án ünnepi megemlékezésre és koszorúzásra került sor a sírnál.

Jelen voltak:

Gyulay Endre katolikus püspök (Szeged)

Harai Pál kanonok (Erdély)

György Attila író (Erdély)

Dr. Ványai Éva, Szeged MJV. alpolgármestere

Mihalik Kálmán Oravicabányán született 1896. február 21-én. Kolozsváron a piarista gimnáziumban majd az unitárius főgimnáziumban tanult, itt érettségizett 1915-ben. Mivel katolikus volt, vallásorára a kegyesrendiek által vezetett főgimnáziumba járt. A kolozsvári egyetem orvosi karára iratkozott be. A háborúban ő is fronton teljesített szolgálatot. A háború után tanulmányait Szegeden folytatta, majd az itteni egyetemen lett tanársegéd. 1922. szeptember 6-án, 26 éves korában, tífuszban halt meg, Szegeden. Sírja a Belvárosi Temetőben van.

Közösen hirdet pályázatot az OTKA és az MTA

A Magyar Tudományos Akadémia (MTA) és az Országos Tudományos Alapprogramok (OTKA) valamint az amerikai National Science Foundation (NSF) együttműködésének keretében magyar és USA-beli intézmények közötti projekt-együttműködésének keretében pályázatot hirdet a természettudományok, matematika, mérnöki tudományok alap- és alkalmazott kutatási területeire, de nem vonatkozik a klinikai orvostudományra, a vállalatirányításra és az oktatás területeire. Kizárólag azok nyújthatnak be pályázatot, akik a kutatási költségekkel rendelkeznek és csak a mobilitáshoz igényelnek támogatást.

Az érdekelt együttműködő magyar és USA-beli part-

nerek egyeztetett javaslatot dolgoznak ki általában 3 évre szóló közös kutatásokra.

A projektjavaslatokat az MTA és az OTKA szakmailag közösen bírálhatja el és közösen hoz döntést. Az adminisztratív lebonyolítás az MTA Nemzetközi Együttműködési Irodánál történik.

A projektpályázatra vonatkozó döntésről a pályázó mintegy 6 hónapon belül kap értesítést.

A pályázat leadási határideje: 2002. szeptember 30.

A teljes pályázati kiírás megtalálható OTKA honlapján, vagy az SZTE Pályázati Irodájában.

Cím: Pályázati Iroda, 6722 Szeged, Rákóczi tér 1.,
Tel.: 544-896, 544-897, Fax.: 544-696, project@rekt.u-szeged.hu.

Educatio Press

Diákjóléti Bizottság

Év eleji pályázatok

Az új tanév elején ezúton is tájékoztatlak benneteket a pályázati lehetőségekről. Ha valaki esetleg nem tudná: a DJB a főiskola azon bizottsága, amely a tanulmányi és szociális alapon a hallgatói juttatási keretösszegeből kifizethető összegek felosztását végzi. Fontos tudnivaló még, hogy az itt részletezett támogatásokból csak a JGYTFK első alapképzésben, nappali tagozaton tanulmányokat folytató hallgatói részesülhetnek annyi féléven keresztül, ahány féléves képzésre felvették.

A szociális támogatásoknál a legfontosabb: a határidőre leadott, jól kitöltött űrlapodhoz mellékelj minden szükséges igazolást. Ha hiányosan adod le, nem fogsz kapni pénzt – és az esetleges fellebbezés okaként a hiánypótlást megjelölve sem fogod a DJB jóindulatát kivívni.

Az egyfolytában pályázható rendkívüli szociális támogatás mellett most pályázatsz az állandó szociális támogatásra és a lakhatási támogatásra (most már ez is a DJB-hez tartozik). Mind a kettő pályázat leadási határideje szeptember 20., a leadás helye a kari Hallgatói Iroda (amely nem azonos a Hallgatói Szolgáltató Irodával). Várhatóan 24-én kerül ki a támogatásokat elnyerők listája, amelyek ellen október 4-ig lesz lehetőség fellebbezni. A szociális 0, 3000 vagy 5000 Ft, a lakhatási 0, 5000 vagy 7000 Ft lehet. Ja, és a lakhatási támogatásnál a kollégiumi elutasítás előny, de nem feltétel.

A tanulmányi eredmények elismerését szolgálja a tanulmányi ösztöndíj és a kiemelt ösztöndíj. A kiemelt ösztöndíjra pályázni kell, szeptember 27-ig. A támogatás elnyerésének feltétele a megelőző két félévben legalább 4-es átlag és 15 kredit megléte, valamint igazolt kiemelkedő szakmai tevékenység.

Tanulmányi ösztöndíjra 3,5-ös

átlag felett vagy jogosult, ha az elmúlt félévben legalább 15 kreditet teljesítettél. Az átlagodat a 23-ai héten kifüggesztjük a HÖK előtti hirdetőtáblára, de az ETR-ben is lehetőség van ellenőrizni azt. Fontos, hogy valahogy ellenőrizd le az átlagodat, mert az ösztöndíj-számoló program futtatása után (most már tényleg) nem lesz lehetőség a tanulmányi ösztöndíj összegének megváltoztatására!

A nem DJB-s pályázatokkal (Eszély, Városi ösztöndíj) kapcsolatban jelenleg nem áll rendelkezésemre semmilyen információ.

Zárásul még annyit tanácsolnék Nektek, hogy figyeljétek a sokfelé kirakott DJB és HÖK plakátokat - azért vannak ott, hogy tudjatok mindenről. Ha még jobban akartok figyelni, látogassatok el honlapjainkra

(hok.stud.jgytf.u-szeged.hu,
www.stud.jgytf.u-szeged.hu/~djb).

További kérdések esetén megtalálsz a Hallgatói Irodán, délutánonként.

Dupsky László
pénzügyi referens

É v k e z d é s

Bizonyára mindannyiunknak feltűnt, hogy a nyár folyamán jelentős változások történtek Főiskolánk háza táján, többek között ezekről a látható, és a szabad szemmel nem érzékelhető, ám mégis meglévő változtatásokról és problémákról beszélgettem dr. Galambos Gábor főigazgató úrral.

Egy „romos” nyár után megszépülve várja számos épület az idei tanévkezdőket, melyek kerültek felújításra?

Terveinkben az egész főiskola folyamatos megújítása szerepél, most a Dísztermet, az Ének-Zene Tanszéket, a Szilléri sugáruiti épületet, a Gyakorló Általános Iskolát tudtuk felújítani. Továbbá a Hattyas soron kaptunk egy új épületet, amely megoldja az ott kialakult zsúfoltságot, hiszen otthont ad a Pszichológia, a Szlovák és Román tanszéknek. Ezzel a Neveléstudományi tanszék nagyobb helyet kap, amelyre égető szükség is volt, hiszen ezen a tanszéken minden évfolyam megfordul.

Fontos kiemelni még a Teleki Kollégium vizesblokkjainak teljes körű felújítását, amelyre 15 millió forintot költöttünk.

Nekem régi vesszőparipám, ha egyszer valamit tataroztunk, azt meg is kell őrizni, az apróbb, időben észrevett javítgatások kevesebbe kerülnek mint a teljesen lepusztult állapotból újat varázsolni. Mindezekén túl, persze emberi felelősség is, hogy ezek valóban megőrizzék szépségüket, állapotukat.

A külső megújulás után, milyen belső változásokra került sor?

A hallgatókat érintő leglátványosabb dolog, a hallgatói normatíva emelkedése, ez természetesen országos méretű, erről azonban én nem tudok érdemben beszélni, mert a HÖK feladata a juttatások elosztása.

Főiskolánkat érintő változások a tájékoztatás és tájékozódás terén lesznek érzékelhetőek. Manapság divatos szó a minőségbiztosítás, mi egy külsős céget bízunk meg azzal, hogy dolgozzon ki egy modellértékű, felsőoktatásra vonatkozó rendszert. Nagyon fontosnak tartom, hogy a hallgatók tájékoztatása kielégítő legyen, azonban ehhez komoly szabályokat kell bevezetni, a megbízott cég ezt próbálja megoldani.

De ahhoz, hogy ez tökéletesen működjön tanulóink közreműködése elengedhetetlen, ezáltal talán kiküszöbölhetőek az évek óta ismétlődő problémák.

Melyek ezek az évről évre jelentkező gondok?

Manapság két ponton van probléma, egyrészt sokan mondják, hogy romlik az átlagszínvonal, nos ezzel én most kevésbé szeretnék foglalkozni, mert úgy gondolom, hogy a diákok különböző képességűek. Vannak szorgalmasak és

kevésbé azok, azonban az egyértelmű, ha valaki nem tanul, megbukik. Az oktatók soha nem örömből buktatnak, nálam például senkinek sincs priusza, egy botlás után bárki kaphat ötöst. Sajnos sokan vannak mégis, akiknek tizennyolc- és huszonegyedik év között nehéz megmagyarázni, hogy tanuljanak, mert ez egy életre szóló befektetés.

Van egy másik része is a problémának, és mielőtt erre rátérnék, minden hallgatónknak ajánlanám, hogy saját érdekében figyelmesen olvassa át a tanulmányi kredit és vizsgaszabályzatot.

Azt veszem észre, hogy diákjaink a jogaikkal többször tisztában vannak, mint a kötelezettségeikkel, a súrlódások általában a határidők, időpontok be nem tartásából fakadnak. A főiskola kötelezettsége természetesen a megfelelő tájékoztatás, de nehéz annak a diáknak a figyelmét felhívni bármire is, aki nincs sehol, órára is kevésbé jár. A minőségbiztosítás ezt próbálja kiküszöbölni azzal, hogy létrehoz egy adminisztrációs rendszert, ami alapján ezek a határok számon kérhetőek.

A határidőkön kívül milyen adminisztrációból fakadó buktatók vannak még?

Elsősorban a minimális kreditpont be nem tartása és az ezzel járó következmények, továbbá a háromszori tantárgyfelvétel és kilenc elégtelen vizsga utáni két éves eltűnés. Ezzel sokan nincsenek tisztában, s ha már itt a baj, keresik a kiskapukat, amiknek én egyáltalán nem vagyok híve. Ugyanis ha az egyik hallgatóval kivételt teszünk, a többivel sem járhatunk el másként, és máris a feje tetejére állt minden.

Mindezekén túl miben lát még hiányosságokat?

Szintén két téren tapasztalhatóak az elmaradások, egyrészt a kredit rendszer, másrészt a környezetünk terén.

Az előzővel kapcsolatban egy viccet említenék, miszerint az angol lordot megkérdezi a francia nemes, hogy az ő füve miért sokkal zöldebb? Hosszas levelezés és különböző kertészeti tanácsok után az angol hozzá teszi, hogy mindezeket kétszáz évig kell csinálni... Nos, azt hiszen mindenki számára érthető mit szeretnék ezzel mondani. Mi a bevezetésben élen járunk, de nem lehet elvárni, hogy mindez néhány év után olajozottan működjön, éppen ezért folyamatosak a csiszolások, finomítások.

Környezetünk terén, – és ebben látom az igazán súlyos lemaradásokat –, nem megfelelőek a tantermek, az épületek állaga. Öt év alatt a felújításokra több mint egymilliárd forintot költöttünk, de még van min dolgoznunk. Céлом, hogy az elkövetkezendő négy év alatt megújítsuk a főiskolát, s egy olyan intézményrendszert hozunk létre, ahová oktatók, dolgozók és hallgatók egyaránt szívesen járnak be. Fontos a környezet, fontos az, hogy egy tanuló honnan lép ki az életbe. A körülöttünk lévő dolgok tartást adnak, és mi azon dolgozunk, hogy ezt biztosítsuk hallgatóinknak.

Varga Györgyi

Gólyatábori ismertető 2002

- kezdőknek és haladóknak -

Gólyatábor: életed első főiskolás bulija.

Célja:

- elvileg: hogy megismerd az elkövetkezendő négy év szabályait, követelményeit, leendő csoportfarsaidat, a főiskola eszmerendszerét.

- gyakorlatilag: a négy nap alatt éjjel legyél fenn, és nappal aludj, (vagy még akkor se), valamint többet igyál, mint egyél (ebben a főszervező által kiválasztott menza minősége nagy segítség lehet).

Helyszíne: Csongrád, Körös-torok. Tisza-part, kényelmes faházak, még kényelmesebb sátrak, vagy a folyosón lévő dífvány. Büfé.

Szereplők:

- **Gólyák:** ti, azaz az idei tanévet elsőként megkezdő személyek, akik kisebb csoportokba verődve versenyeztek, megvesztegetve a főgólyákat és a zsűri tagjait, elmondhatom, sikeresen. Külön érdem annak a fiúnak, aki a vetélkedő utolsó támaszpontjánál rövid vetkőző show-t mutatott be, nemcsak a mi, hanem a mellettünk lévő vikendház teraszán ebédelő kétgyermekes család örömére is. Köszönet annak a gólyának is, aki utolsó este vacsorájának megemésztett maradékát otthagyva, „megfáradt” a Tű főszervezőjének sátrában. Kérjük méltó jutalom ellenében, és tisztítószerekkel-felszerelve, jelentkezz a

szerkesztőségben.

- **Főgólyák:** abban a csúnya hupikék-zöld pólóban rohangáló, magukat a 250 gólya között rekedtre ordibáló szervezők, zsűritagok. Ők azok, akik pofátlanul elfogadják a megvesztegetésükre szánt sört, bort, pálinkát, hamburgert, miegymást, kinek mi van. A főgólyák többsége már komoly diplomás, vagy ahhoz közel álló, mégis őket dobják ki elsőként a büféből, amiért vizes alsógatyában és melltartóban énekelnek az egybegyűlteknél. Ja és ők kiabálnak neked hajnalban, amikor buli után éppen elaludtál, sátrakba, faházakba bezörgetve hangos ébresztőt, magyar népdalokat.

- **Hökentősök:** a bulizós sátor felállító, a büfé pultja mögött keményen dolgozók, akiknek a piát és a né-

ha életet mentő hagymás-zsíros kenyeret köszönheted.

- **„Szekurítósok”:** a tábor őrzői, védői. Nagydarab, tekintélyt parancsoló emberek. Az esti bulin ők raknak vissza arra a padra, amiről már tánc közben kétszer leesél. Ha hajnalban

véletlenül hozzájuk nyitysz be, teli torokból „ébresztődő”-t ordibálva, gyorsan kell tudnod szaladni. Saját tapasztalat.

Szórakozási lehetőségek:

A kétnapos vetélkedő során pajkos, tréfás feladatok tömkelegét kell megoldanod. Ezen kívül Red Bull és a Hubertus is hozzájárul a hangulathoz (ez volt a reklám helye). Esténként főiskolai zenekarok, a Venus, karaoke show és Johnnyboy, „aki már végre berakta” segítenek abban, hogy garantáltan jól szórakozz.

Sport:

A poháremelgetésen kívül természetesen akadnak igazi sportolási lehetőségek is. Ilyen például a csocsózás, a hajnali kijózanító úszás, a méltán híres esélykiegyenlítő bajnokság és ne feledkezzünk arról sem, amikor háromszadmagaddal együtt, kézen fogva csataüvöltéssel belerohanasz a Tiszába.

A nyertes: a C csapat, gratulálunk, főleg ahhoz az ötletükhöz, hogy a nyerménnyel együtt járó pénzt egy újabb buliba fektetik. Tehát, aki mindebből a jóból kimaradt, még bepótolhatja, szeptember 18-án a sulis második hetében a Gólyatábor afterpartyban.

Összegzés: Ott találkozunk!

Radics Szandra

K r e d i t t a n o d a

A **Kredit Kalauz** ettől a tanévtől új külsővel illetve sok új hasznos információval bővült. Az újításba beletartoznak például az *új kérvényminták*, a *főiskolai TKVSZ-szel párhuzamos egyetemi kiegészítés*, amit már régebben is sokan kértek vagy a *hospitálási illetve az utolsó évek tanítási gyakorlat ismertetését*, stb. Ajánlott ezt a kis füzetcskét a Hallgatói Önkormányzaton keresni, mert nagyon sok hasznos, nem elhanyagolható információval szolgál a tanulmányi rendszerrel kapcsolatban!

Felhívunk kedves (nem csak elsős) hallgatótársaink figyelmét egy *nagyon fontos tanulmányi dologra*, amire ajánlott illetve nagyon fontos odafigyelni a tanulmányok során: egy gyakori dolog, amivel az elmúlt félévben találkozunk, a *tantárgyak harmadszori felvétele után sem sikerült vizsga*. Kérnénk a hallgatókat, hogy figyeljenek oda a tantárgyak teljesítésére, mivel *egy tantárgy harmadszori nemteljesítése a két évvel eltöltés mellett a hallgatói jogviszony megszűnését vonja maga után!*

Felhívunk a **végzős hallgatók** figyelmét, hogy *2002. szeptember 11-én 15 óra kezdettel* Dr. Homor Géza oktatósi főigazgató-helyettes és Kasza Ferencné a gyakorló általános iskolából tart tájékoztatást az utolsó évek tanítási gyakorlatáról!

A 2002/03-as tanév I. félévének kiemelt határidejei:

Szeptember 9 – december 13.

Szorgalmi időszak

Szeptember 9-20. Tantárgyfelvételi időszak

Október 11.

A tanszéki engedélyes tantárgyfelvétel utolsó napja

December 16 – január 24. Vizsgaidőszak

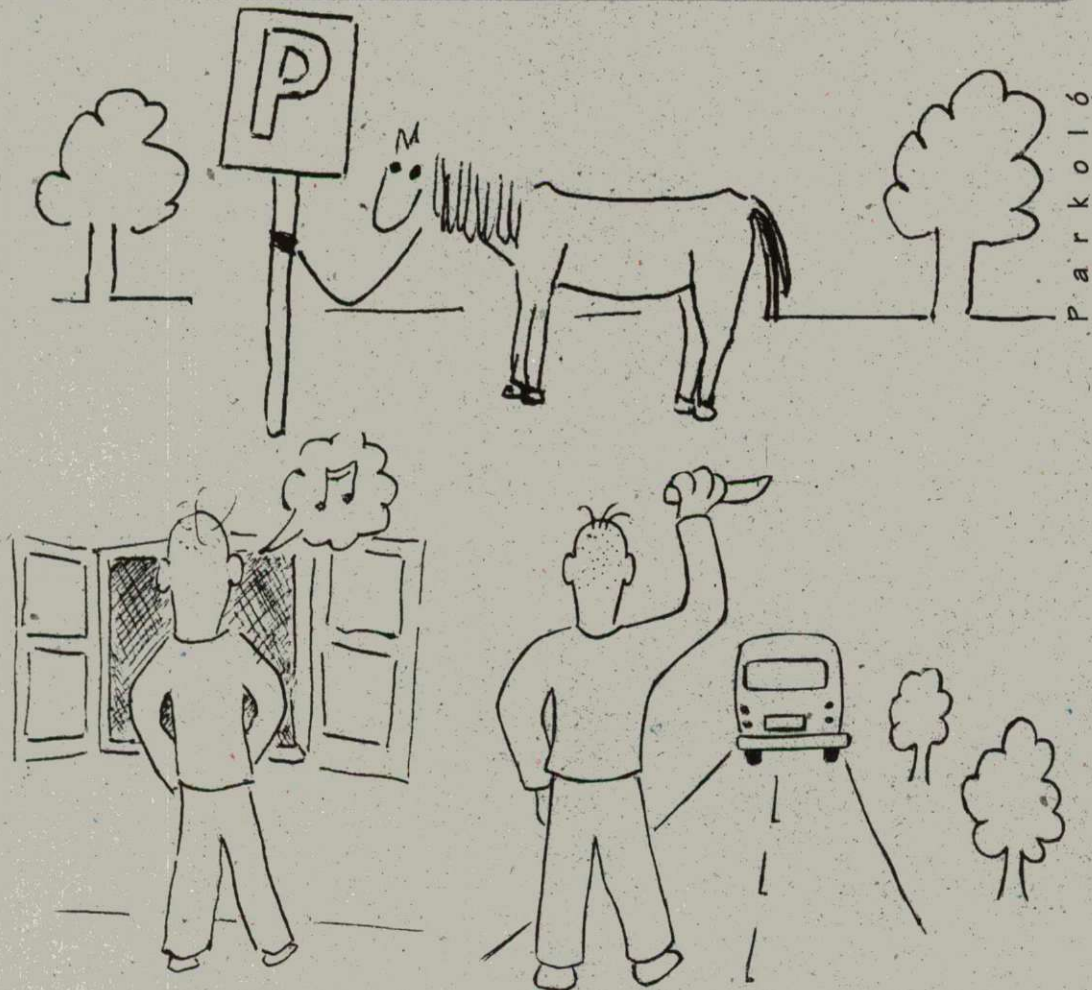
Január 13 – 17.

Záróvizsgák

Január 27 – 31.

Engedélyes vizsgaidőszak

Alattyányi István
tanulmányi referens

B é l a b e v i z e l

B é l a l e k é s t e a b u s z t

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM
JUHÁSZ GYULA TANÁRKÉPZŐ FŐISKOLAI KARA ÉS
HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZATA

PÁLYÁZATOT HIRDET

a SZTE JGYTFK pólótervére

A pályázat díjazása

I. hely 30 000 Ft

II. hely 10 000 Ft

III. hely 5 000 Ft

A pályázati bizottság elnöke:

Szekeres Ferenc

grafikusművész, főiskolai adjunktus

A bizottság további tagjai:

Dr. Tóth Szergej

ifjúsági és

kommunikációs

főigazgató-helyettes

Nagy Zoltán Péter

HÖK elnök

Vincze József

kulturális referens

A számítógéppel készült terveket CD-re archiválva (600 dpi),
a kézzel készített rajzokat A/4, A/3-as méretben kérjük leadni.

A pólótervnek tükröznie kell a szegedi főiskola jelképrendszerét, hagyományait és meg kell felelnie a modern grafikai, arculati, sokszorosítási elvárásoknak.

A pályázati anyagokat (a Cd-t, a pályázó nevét, címét és telefonszámát tartalmazó – a pályázó által elkészített – adatlapot) **2002. október 28-ig** kell eljuttatni a SZTE JGYTFK HÖK címére.
6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.

A benyújtott pályázatokat a HÖK a szervezet saját tulajdonaként kezeli, azokat vissza nem küldi. A díjazott pályázó a díj átvételének napjától számítottan lemond minden további szerzői jogáról.

A TAMÁSI ÁRON KLUB (TÁK) filmklubjának működtetésére

A pályázatnak tartalmaznia kell az éves (2002 októberétől induló) programtervet a pályázó szervezet, öntevékeny csoport vagy magánszemély eddigi tevékenységének részletes bemutatását.

A pályázatok beadási határideje: 2002. szeptember 27.

Helye: SZTE JGYTF HÖK Iroda (6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.)

A pályázatokat a HÖK Vezetőtestülete bírálja el (2002. szeptember 30-án), és a győztes pályázóval szerződést köt a TÁK filmklubjának működtetéséről.

Zakatola Magdaléna esete

I. rész - Indulás

Fák rohannak el mellettem, néha egy-egy őz vagy nyúl, időnként pedig egy állomáskép villan fel... Mindez csak az ablakból, ez nagyjából egyforma, de a belső Ott aztán zajlanak az események. Már biztosan sejteni véltem, hogy a Magyar Államvasutak Rt. egyik személyszállító kocsján ülök, ami nem is olyan monoton, mint ahogy azt néhány év rendszeres használat után gondoljuk. Az oda- vissza - szakszóval élve menettérti - utazás legtöbbször csak szenvedés, a kalauzok mindig kötekednek, és egyébként is, a magyar vasút... Kérem szépen, pedig a MÁV igenis szórakoztató intézmény!

Persze szeptemberben mindig azon aggódunk, legyen egy fél ülőhelyünk a tanévkezdési visszautazási-láz során, később pedig a 3 óra vonatútból 2 óra 59 percet számolunk vissza, gyakori „mikor értünk már oda” felkiáltással, miközben megfogadjuk, hogy a későbbiekben egyre ritkábban utazunk majd haza. Gyerekként sokan álmodoztunk a vasút gözmozdonyos világáról, az erdei kisvonatok a mai napig mindannyiunk kedvencei, az elektromos játékvasutak pedig az ajándéklisták élén állnak. Ezek szerint tudat alatt bennünk is ott lappang a vágy, hogy egyszer mi lyukaszt hassuk át a lassan kihalófélben lévő tikkett.

Miközben ezeken gondolkoztam ál-lan-dó za-ka-to-lás közepette egy nyolcszemélyes fülkében, leszálltam Szeged Nagyállomáson, és hirtelen ötlettől vezérelve felkerestem a „kalauzközpont”. A pályaudvar kieső részén, egy hosszú épület oldalán szűk lépcsősort vettem észre. Az ajtón belépve egy kis dohányfüstös szobában találtam magam, ahol egyenruhások és szolgálaton kívüliek meglepően felszabdult és jó hangulatban töltötték az idejüket. Sokat nem kellett magyarázkodnom, az ismerős arcok között egy fiatal nő is felbukkant, a Pest-Szeged vonal jellegzetes „alakja” a szó szoros értelmében, aki nem is olyan „nehéz eset”, mint ahogy az első ránézésre adja magát. Jegyvizsgáló barátunkat, mert hivatalosan nem kalauznak hívják őket, a későbbiekben – az esetleges problémák elkerülése végett, és a személyiségi jogok miatt – nem saját nevén, hanem mondjuk egyszerűen Zakatola Magdaléna néven fogom említeni. Mint ahogy azt már említettem, a formáságokon hamar túlestünk, s pár perc alatt messze jártunk, valahol, a helyszín nem is olyan fontos, a lényeg, hogy a sínek között...

Bár ha jobban belegondolunk, minden helynek megvan a maga varázsa, akkor is, ha egy rózsaszín félhőt kell segítségül hívni. Szerencsére a fapados szerelvények ideje lejárt, és nekünk nem is kellett félig ráfagyva, 30 órán át zötykölődni a szovjet hőmezők felé – mivel a '70-es években csak arrafelé lehetett utazgatni, s üzleti befektetésnek

sem volt rossz –, hogy ott a rajtunk lévő lyukas tornacipőt is a legmenőbb sportfelszerelésként adhassuk el „nagytestvéreinknek”! Mi is kezdünk felzárkózni az „európai” színvonalhoz, s ma már össze sem lehet hasonlítani a néhány évvel ezelőtti állapotokat.

Emlékszem, majd' tíz évvel ezelőtt, amikor a Tisza-tó partjára mentünk nyaralni a baráti társasággal, egy kis faluban, ahol megszálltunk, a vonatra várva furcsa jelenségre lettem figyelmes: a többieknek egy percen belül itt kell lenniük, s valahol a távolban mintha már látszott is volna a „Kis Piros”, amikor a vasutas, akinek várnia kellett a szerelvényt, felpattant libakergető kerékpárjára, s eszeveszetten elkezdett tekerni! Hát ebbe meg mi ütött – gondoltam magamban, mindjárt itt a vonat –, de hamar rájöttem a rendszerre. A lelkes fiatalember kb. 150 métert tekert egy (föld)úthoz, ott leengedte kézzel a sorompót, visszahajtott, fogadta és továbbengedte a vonatot, majd ugyanezt az utat megtette még egyszer, hogy az amúgy nem túl nagy forgalmat továbbengedje. Ezt a szisztémát azt hiszem, sokan megirigyelhetik!

De ez már a múlt, a vonatok többé-kevésbé pontosak. Ha máshogy nem megy, a menetidőt hosszabbítják meg minden feltűnés nélkül, s a probléma már meg is szűnt. Biztos vannak még, akik emlékeznek, hogy néhány éve a Budapest-Szeged vonal két és fél óra volt, de fél óra késés mindig garantált volt. Ezt kompenzálva 5-10 perccel kitolva a menetidőt, ma már ott tartunk, hogy hivatalosan is 3 órássá az út! S lám, gond egy szál se, a MÁV pontosabb, mint valaha!

Olyan pedig el sem képzelhető, mint a buszoknál. Nyáron egy kis mátrai faluba tartottam a Volán sárga csodájával, mikor az egyik település közepén – megálló sehol – a busz lefékez, sofőr ki két nagy szatyorral, kapu előtt az asszony már várta, ami valamilyen szinten érthető, mert éppen dél volt! Én mégis kissé értetlenül kapkodtam a fejem, választ remélve a helyiektől, akiknek az egész eset szinte fel sem tűnt! Vártunk, és vártunk, rajtam kívül egyébként mindenki nyugodt volt, ebből arra merek következtetni, hogy ez nem először fordul elő, és azt hiszem, nem is utoljára. Szóval mi a buszban megvártuk szépen csendben, amíg a sofőr megébedelt, majd egy uborkát rágicsálva komótosan visszaszállt, és már folytattuk is utunkat, mintha mi sem történt volna! Gondolom, ezt a kis pihenőt már a menetidőbe is beépítették, de ha nem, az is kit érdekel a világ végén! Na azért ilyen vonaton csak nem történhet!

Történhet – és történik viszont más! Görögországban is a fent említetthez hasonlóan kezelik a menetidőt, vagy igazi kalandregény például az ország keleti blokkjában vonatozni, ezt a gyengébb idegzetűeknek nem is ajánlom! De hogy miért, az már csak a következő számból derül majd ki...

bedengúz

INGYEN döntés

Arc óriásplakát kiállítás a Felvonulási téren

Harmadik éve rendezik meg, én tulajdonképpen három éve készülök, hogy megnézzem és most végre elsőként láthattam az arc óriásplakát kiállítást, de miután belekezdtem a cikkbe rájöttem, hogy jobb lesz még egyszer kimenni; a videó szekció miatt. A megnyitón még nem volt minden rendben, ahogy ez egy rendezés szervezésénél lenni szokott. Akadt olyan mű, amelyet még nem láthattunk, mert a márkatulajdonos engedélye nem érkezett meg (ezt a pályázónak kell beszerezni pl. ha a *Tűről* készítene valaki óriásplakátot, ki kellene kérni a szerkesztőségtől egy engedélyt). A szokásos szellemes, fikázós, kritikus, kicsit cinikus hangvételű plakátok vannak többségben (az előző évek termését képeslapokról és a kiállítás kiskönyvéből ismerem). 1071 pályamű érkezett be a plakát és hetvenegynéhány a videó szekcióba, amelyek közül 84 plakát és 35 mozgókép került ki a felvonulási térre. Néhányat ugyan nem tudom mi alapján válogatott be a dupla körös zsűri, de kedvet akarok csinálni és nem kritizálni...

Érdemes a Hősök tere felől megközelíteni az objektumot, mert a másik végén a támogatók „profi” plakát-

jaival találkozunk először, amit jobb a végére hagyni. A fikációs plakátok, tehát a többségében nem reklámszakemberek által megálmodott hirdetések sokkal ütősebbek, jobban kidolgozottabbak, egyszerűen ötletesebbek. A pályázók széles körből érkeztek. Csak az érdekesebbek: kottatáros (1), postás (1), jogász (7), cukrász (2), takarító (2), szövőnök (1), filozófus (2), de még lenne néhány. A kreativitás szerencsére nem ismer határokat... Néhány kedvenc: „Welcome to Munkás Country” szöveggel egy fekete-fehér képen egy öreg gyári munkás dolgozik, *Melegedő* címmel egy aluljáróban a hajléktalanok lábait látjuk „Sokan vagyunk, de még mindig nem vagyunk melegen” szöveggel. Amint látszik van jó néhány politikai kritika is, de nem csak magyar viszonylatban... A plakátok többsége ötletes, merész, a toposzok csak néhány helyen jelennek meg. Az anyag friss, szívesen látnék ilyen munkákat az úton-útfélen rám rontó óriásokon. Persze ez csak álom. Sajna a multiknak nem nagyon éri meg kreatívokat alkalmazni, pedig az „amatőröknek” kifizetett kevesebb pénz gyorsan vissza hozhatná az árát. A TÚ egykori házi örültje Varsányi

András Pécsen egy üres felületre csinált óriásplakátot *disznóvágás kisnyugdijasoknak* címmel.

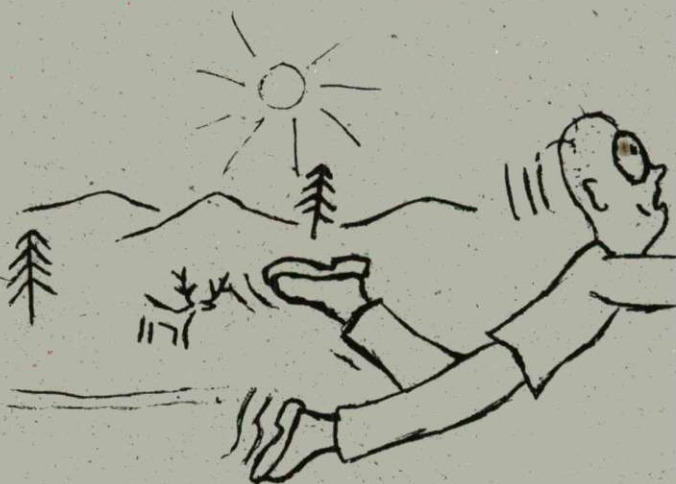
A filmekről még nem írtam, de sajna ezek elég gyengék. Meg kellene érteni azt, hogy ha valaki vesz a boltban egy kamerát attól még azt nem tudja kezelni, nem tud tőle képeket alkotni és legfőképpen nem rendező. A kisfilmek nagy része pocsek technikával készült, de legalább ötlettel is csupán azért van, hogy az alkotó neve még egy helyen feltűnjön. Sajnálom a dolgot, de megint láttam egy csomó szar „ajajdenagyonnagy művészek vagyunk” filmet, bár hatalmas előnye, hogy rövidek voltak. Akadt persze néhány kirívó eset is. A „használd a dezodort”, a sakk, a tréler, a termékcsalád, illetve az egy nehéz nap délutánja jó alkotások, bár ez utóbbi egy profi ügynökségtől származik és eléggé erőltetett. Azért összességében érdemes megnézni, egy könnyed szeptemberi délutánt bőven megér.

Budapest, Felvonulási tér, látható: szeptember 19-ig, de lesz vidéken is...

Molnár Péter

Béla elkanászodik

Béla kirándul

EFOTT 2002, az Esőfesztivál

2002. július 17-21, Dunapataj, Szelidi-tó – ez mind az elővételes hejtyegyen díszelgett. Idén a rendezés jogát az ELTE BTK Hallgatói Önkormányzata nyerte el és a barátságos kis fesztivált egy nagyon kellemes helyre vitte, amit a Kunság Balatonjának is neveznek. Immáron 27. alkalommal került sor erre a rendezvényre és az évek során a pár százból több tízezerre nőtte ki magát az érdeklődők sora. Olyan hírek terjedtek, hogy elővételben már több mint 15000 jegy kelt el és még akkor nem is beszélünk a napijegyesekről valamint a helyszínen belépőt vásárlókról.

A meghirdetettek szerint nagyszínpad, kisszínpad, világzenei színpad (újdonság), party sátor (újdonság), happy sátor (ahol éjfél után az

olyan fellépőkkel, mint pl. Tankcsapda, Pál Utcai Fiúk, Komár László, Ladánybene 27 stb. Az égiek azonban nem voltak kegyesek és az éjszakát hatalmas felhőszakadás mosta el, melyhez áramszünet is párosult. Az eső majdnem három napig áztatta a bulizni vágyókat, dagasztani való sártengerré varázsolva a füves területet. A csütörtöki szabadtéri programok elmaradtak vagy beszorították valamelyik sátorba őket. A főként egyetemistákból és főiskolásokból álló tömeg pedig fogta magát és bevonult a környező kocsmákba, hogy felmelegítse hidegtől elgémberedett (vég)tagjait. A péntek és szombati nap már remekül alakult, a

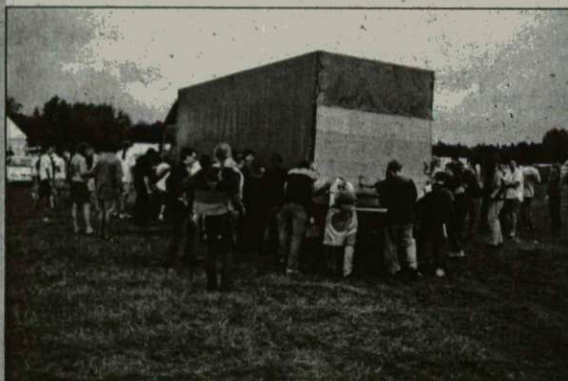

életi klub (Négy nap, négy téma: sport, média, szakma, oktatáspolitikai), EFOTT Színpad (színjátszó körök előadásai, táncházak), Civillage (civil szervezetek, kortárssegítő programok), Egy igencsak érdekes beszélgetés pl. a Boros-Bochkor páros és Michelle Wild között zajlott, szinte csak kényes témákat érintve. Emellett pedig bárki megmozgathatta a testét is a Kalandparkban, valamint a különböző versenyeken (foci, csocsó, kenu). Sajnos a vízhez (a tóhoz) kapcsolódó megmozdulások nagy része kudarcba fulladt, köszönhetően a mérhetetlen mennyiségű csapadéknak.

Egészeben véve remekül lehetett szórakozni. Az EFOTT, ellentétben talán a Szigettel megmaradt olyanoknak; amilyen volt: magyarnak (az előadókat tekintetében), családiasnak és elfogadható árúnak (mert ugye ez sem mindegy). A szervezők nagyon jól mulattak és mulattattak, az esőt pedig ők sem állíthatták meg...

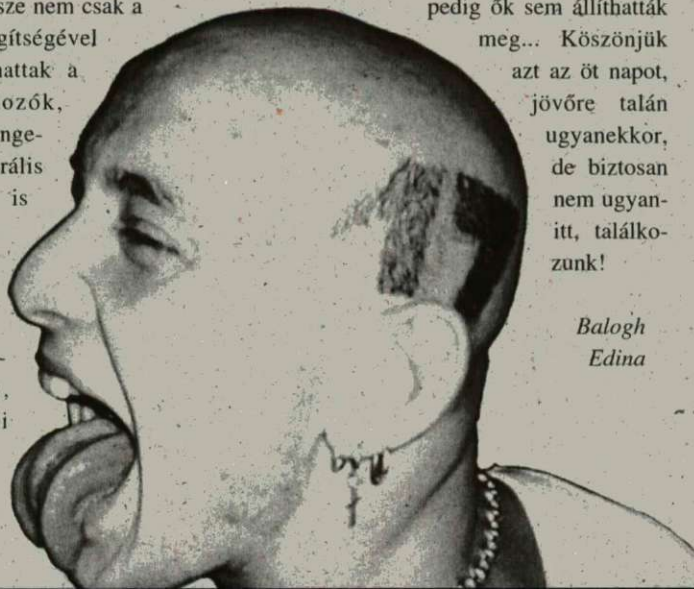
Köszönjük azt az öt napot, jövőre talán ugyanekkor, de biztosan nem ugyanitt, találkozunk!

Balogh
Edina

általunk jól ismert DJ Alma pörgette a lemezt) és különböző szervezetek sátrai várták az embereket. A tömeg nagysága már a 0. (azaz júl. 16-án) napon érzékelhető volt, a sátrunknak alig jutott hely az Árnyas kemping hűstnyújtó területén. A rendezvény helyszíne még üresen tátongott, a színpadok és a sátrak tépázatlanul álltak a nyári napfényben. Másnap kezdődött az, ami már igazán emlékeztetett egy fesztiválra: autók és emberek tömege árasztotta el a kis üdülőfalut. Délutánra a programok is elkezdődtek, a Nagyszínpadon többek között Hobo szórakoztatatta a megjelenteket, az időjárás pedig elbűvölt minket egy boltívként tündöklő szivárvánnyal. Kellemes este ígérkezett

hangulatot a Quimby, az Anima, a Black Out, Soltész Rezső, a Junkies, Emil Rulez, Afromagic és különböző DJ-k igyekeztek feledhetlenné tenni. Persze nem csak a zene segítségével szórakozhattak a fesztiválozók, hiszen rengeteg kulturális előadás is várta az érdeklődőket. Volt szabadegyetem, hallgatói és köz-

Sziget 2002

Idén is sikeresen lezajlott kis hazánk – és Közép-Európa – legnagyobb zenei és kulturális rendezvénye, a Sziget fesztivál. Ez volt immáron a jubileumi tizedik, és nyugodtan kijelenthetjük, rengeteg változáson esett át a kezdetektől fogva igen népszerű rendezvény. Az alkalomhoz méltóan a buli fergeteges volt, a balhé kevesebb, és úgy általánosságban véve minden kultúralttabban zajlott le. (Lehet hogy ez pusztán személyes vélemény, de a tetű Kistehénből egy kicsit kevesebb is elég lett volna...)

A programok száma ütötte a bővös zret, idén is minden adott volt a jó szórakozáshoz. Új helyszínekben is gazdagodott, ezek közül a Lumináriumot emelném ki. Napi hat órában látogatható a szigetlakó egy

nagyjából 1000 négyzetméteres gigantikus plasztik várat, amiben sétálva mindenféle szín és térbeli hatásnak volt kitéve. Kikapcsolódásnak és szórakozásnak egyaránt kiváló hely volt.

Mindenféle tréfás rendezvény szórakoztatta a nagydémüt, mint például a Kistehén hasonmásverseny, amiből azért néhány fellépő után már erős zártosztály-fíling sugárzott. Volt vizes póló verseny, értelemszerűen az előbbinél nagyobb látogatottsággal. A fiatalabb korosztály tagjait a játszóház műsorai kötötték le, a kíváncsiabbak sokféle tesztből tudhatták meg, mennyire ijedősek, vannak-e szorongásaik, mennyire tájékozottak a drogok világában, vagy éppen alkoholisták-e... A főutcán idén is életnagyságú spermák-

ba ütközhetett a gyanútlan sétáló.

A koncertek közül néhányat emelnék ki. A táncdalsátorban első nap lépett fel a szokás szerint teltházat vonzó Bisztró Baleset Band, akik szülei idejéből ismert slágerekkel szórakoztatták a nagydémüt, fergeteges látványt és bulit teremtve ezzel. A számonként más maskarába bújt arcok vélhetőleg értenek a bulizáshoz...

A HIM idén is a nagyszínpad vendégeként lépett fel, annyi különbséggel, hogy a tavalyihoz képest is botrányosan szar műsort adtak... Rossz hangolás, pontatlanságok, szétesett produkció jellemezte őket. Emellett Való frontemberi képességei is hagytak maguk után kívánnivalót.

Nem úgy a szintén északi származású Gathering! Habár fényes nappal (fél ötör) kerültek színpadra, annál hangulatosabb műsort mutattak az érdeklődőknek. A zenekar elszálós, légies zenéje teljes mértékben magával ragadta a – nem túl nagy számú – közönséget. A természetesség és az előadásmód egyszerűsége legyőzött sok náluk nagyobb műsorral

próbálkozó zenekart, az énekesnő, Anneke pedig egy tündér.

A Wan2-n fellépő mexikói ket-tős zenéjét több Tarantino-filmben hallhattuk már. (Alkonyattól pirkadattig, Desperado) Tito & Tarantula koncertjére már az sem fért be, aki azt hitte elég korán érkezett ehhez... Én speciál egy asztalon állva bámultam befelé (történetesen a Jate-klub csehójánál), de így sem volt nehéz megállapítani, ezek a dél-amerikai, sities kinézetű figurák jövőre – remélhetőleg! – nagyszínpadra kerülnek...

Véletlenül nyertem bepillantást a Mester idei jelenésére, de áhítattal szemlél-

tem a háborgó tömeget. Uhrin Benedek bácsi korszakalkotó *Rebeka* slágerére ezer ember átszellemült arccal ringatózott. Ekkor kezdtem megjedni, hogy ennek már a fele sem tréfa...

A finn Nightwish már tavaly is a fesztivál egyik csúcspontja volt, ennek idén is eleget tettek. Habár a múlt évi koncert nekem személy szerint jobban tetszett, most sem érheti őket komoly negatív kritika... Az előadásuk csodálatos volt, irtózatos tömeg lepte el a nagyszínpad körüli területet, Tarja Turunen énekesnő szinte a kezéből etette a közönséget, na és persze egy külön esztétikai élményt is nyújtott...

Egyszóval a buli tökéletes volt, túltett az előző évek szigetein. A fenti programok csak ízelítőt nyújtanak a 2002-es fesztivál kalandjaiból, a teljesség igénye nélkül. Jövőre újra az egész!

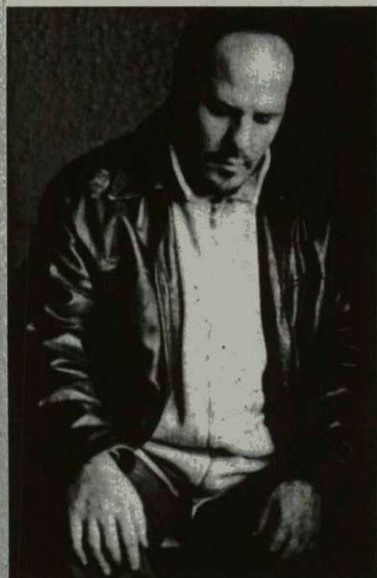
A Sziget idén is bebizonyította, hogy nem túlzás Európa első számú kulturális rendezvényének nevezni. Az évről-évre magabiztosabb, összehozhatóbb szervezés egyre inkább a rendezők névjegyévé válik. Ami legnagyobb zavart okozza, az talán a programok eszeveszett bővülése, hiszen ha száz felé szakadnánk, se tudnánk megnézni mindent amit szeretnénk. Így az átlagos szigetlakó nem tehet mást, mint bánatában első nap a legközelebbi kocsmánál „sorstársait” maga köré gyűjtve az asztal alá issza magát, hátha így ő is megtapasztalja a sziget-fílinget...

Blackie & Lajos

L e m e z a j á n l ó

Winand Gábor – Corners of my mind

Ez egy eléggé elgondolkodtató cd. Mind a szövegek, mind a zene, amit többségében Gadó Gábor szerzett. Első hallásra nem tetszett. Még másodikra sem. Aztán szépen lassan belehabarodtam egyenként a számokba. (Tehát aki most határozza el, hogy megveszi élete első jazz lemezét, jobb ha nem ezt teszi

be a kosarába.) Winand Gábort Gadó kereste meg azzal, hogy íme, egy lemeznyi anyag, minden adott, hogy létrejöjjön, csak bólintson rá. Képzelem mennyi idő kellett, hogy igent mondjon. Ahogy elmesélte a sztorit, ezt az időintervallumot kb. 0.01 secundumra tippelem. Arra a kérdésre, hogy melyik volt az első szám, amit nagyon megszerettem, a hetes track a válaszom. Név szerint a *Diversion*. És lőn, Winand is azt mondta, ez a kedvence (sőt, úgy általában ez a kedvence a népek) bár a címét elsőre ő sem tudta megmondani, lévén, hogy nincsen szövege és – bolgár kertész” névre keresztelte a zenésztársadalom a számot. Sőt, a következő slágergyanús tracket is megtippeltem, ahogyan Gábor is, ami szintén ugyanaz lett: a *Lovely Molly*. Ami egyébként skót népdalból született. Szerencsés találkozás volt ez a népzene és a jazznek. Zárójelben bevallom töredelmesen, hogy képes lennék 24 órán át hallgatni Winand Gábort, akármit is énekel – legyen az a közkedvelt Boci-boci tarka sláger. Nagyon tetszik a hangja, a stílus ahogyan énekel, és aki látta már színpadon is, az tudhatja, hogy ez a könnyedség, amit hallani, azt látni is lehet és vice versa. A lemezen az a Gadó Gábor gitározik, aki a zenéket szerezte és egyébként Franciaországban él ideje nagy részében. A lemezen a zenészek egy része azt a gárdát alkotja, akikkel Winand megalapította a Winand Group-ot is. Volt már koncertjük is tavasszal, nagy sikerrel. A szövegeket Molnár Eszter írta (egy szám kivételével).

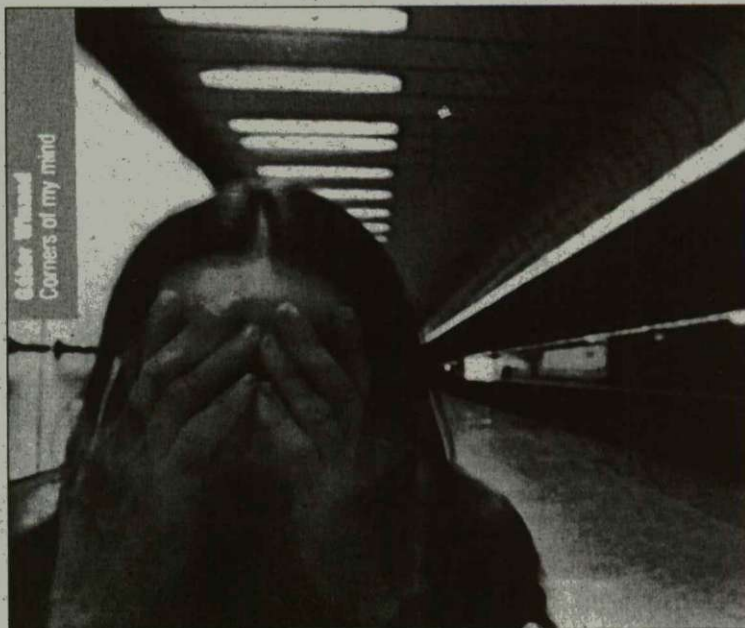
A barátnőm így kommentálta ezeket: iszonyatosan jók – meg lehet értük veszni szerintem is-, de ő hozzátette, hogy kár, hogy nem magyarul vannak. Vagy legalábbis kéne egy igényes magyar fordítás a szövegek könyvbe, mert ugye nem mindenki beszél hazánkban angolul. Érteni meg lehet, még annál is kevesebben értik. Azért kedvcsinálónak idéznék egy picikét angolul: Through the night/she holds me tight/her dark eyes so restless/as wordless she questions/wants to know/has to know/all my thoughts/all my dreams/wants to reach my mind. Az előbbi sorok a címadó dalból voltak. Szóval biztatok mindenkit, ragadja meg az alkalmat és ha van rá lehetőség, hallgassa otthon, úton-útfélen, amikor koncert van – koncerten. Jó meditációnak, főzéshez, alváshoz, bármihez. Erre garancia Winand Gábor hangja. A lemez szerencsés csillagzat alatt született, szerencsések azok, akik megcsinálhatták mi meg azért, hogy hallhatjuk.

A lemezen közreműködtek:

Winand Gábor – ének
 Gadó Gábor – gitár
 Dresh Mihály – szoprán és tenor szaxofon
 Matthieu Donarier – tenor szaxofon
 Gőz László – trombone
 Schreck Ferenc – basszus trombone
 Horváth Barcza József – basszus
 Sebastian Boisseau – basszus
 Balázs Elemér – dobok
 Joe Quitzke – dobok

Budapest Music Records (BMC) 2002

V. Hanga Ágnes

„Lehet, hogy most jött el az én időm...”

Riport Winand Gáborral a kortárs jazz első számú énekesével

Winand Gáborral a nyár végén beszélgettem Pesten. A szakma szerinti ő most hazánk elsőszámú jazzénekes. Winanddal a Károlyi-kert egyik padjára ültünk le, és kényelmesen végigbeszélgettünk bő egy órát. Lazán öltözve jelent meg, nem is vártam tőle mást. Teljesen visszahúzódo természet a kívülállóknak. Pengeélen táncoltam – mondhatni –, hogy mind a ketten jól érezzük magunkat, sikerüljön „kiszednem belőle” amire kíváncsi vagyok, és mégse záruljon be.

Mikor kezdtél el énekelni és hol végeztél?

Gyerekkoromban operaénekes szerettem volna lenni, így elmentem Sík Olga tanárnőhöz, hogy hallgasson meg. A tanárnő elküldött egy szokásos gévészeti vizsgálatra. A vizsgálatot otthagytam a felénél, mert „nem igazán éltem túl”, sőt kellett elvennem a kedvemet attól, hogy ebben az irányban képeztessem magamat. Helyette elmentem egy év múlva a jazz tanszakra felvételizni a nagynénem unszolására. Az eredeti elképzelésem az volt, hogy itt képeztetem a hangom, és utána még vissza tudok térni a klasszikus zenéhez, a klasszikus énekhez. Az első felvételin nem vetek fel, mert akkor még nem volt túl sok közöm a jazzhez, viszont javasolták, hogy foglalkozzak ezzel a műfajjal, hallgassam és jelentkezsek a Benczúr Gyula Zeneiskolába énekelni, mert ott fel tudnak készíteni az új felvételre. A következő évben felvettek, és attól kezdve nem érdekelt a klasszikus ének, mint pálya. Sikeresen véve az akadályokat, 1986-ban végeztem jazzénekes szakon.

Aki jazzt hallgat, az tapasztalja, hogy nagyon sok együttesben énekel. Összeszámoltad már mennyiben és kikkel?

Vannak általam stabilnak nevezett formációk amikben énekelek, így a Winand Groupban (ez nem mindennaposan működik, mert Gadó Gábor – a zeneszerző és gitáros –, nem Magyarországon él), a Balázs Elemér Groupban, a Class Jazz Bandben, a Bosamboban. Alkalmoszerűen bárhol énekelek, ahova hívnak és ha ráérek. Ez azt jelenti, hogy inkább év közben vagyok elfoglaltabb, hiszen tanítok is, este pedig koncerteken énekelek ha vannak. Szerencsére volt alkalmam az összes hazai jazz zenésszel együtt játszani. Még Pege Aladárral is – egy produkcióban –, két szám erejéig szerepelhettem, ami azért is különleges, mert Pegével nem dolgozik énekes sosem.

Kik azok, akik példaként állnak előtted?

Vukán Györgyöt említeném elsőként, mert – azon kívül, hogy fantasztikus mint zenész, és mint ember –, olyan építő kritikát is kapok tőle, amit mástól soha – a feleségemen és rajta kívül. A problémákra is felhívja a figyelmemet, és javaslatokkal lát el a megoldáshoz. Zenéléssel kapcsolatban is sokat tanultam tőle. Sok nevet említhetnék még, de nagyon fontos megjegyznem Babos Gyula nevét, akit azt hiszem életem vé-

gég emlegetni fogok. Amikor elvégeztem a jazzénekes szakot, ő indított el, rögtön elhívott az akkori zenekarába énekelni. Már akkor is rendkívüli megtiszteltetés volt nekem, nem volt bizonytalan korszakom a pályakezdést illetően, amiért nagyon hálás vagyok. Azonkívül rengeteget tanultam tőle. Bár elmondhatom, nagyon sokat tanultok mindenkitől, akivel egy színpadra állok, még ha nem is mondanak semmit sem, a pusztza együttléből is tudok meríteni.

Vannak olyan dalok, amikhez ragaszkodsz egyébként is, de nincsenek rajta az új albumon?

A *Balázs Elemér* lemezen van egy indiai dal, az *In my sky*, amit nagyon szeretek énekelni. Ez már a harmadik variációs lemezfelvétele a számnak. A legaktuálisabb egy Vukán Györggyel készített dupla albumon van, a másik kettő egy Class Jazz Band albumon és a már említett *Balázs* cd-n. Nagyon szeretem azt a világot, a másságot ami jellemzi, a folklórt ami fellelhető benne. Egy másik kedvenc, „szerelem-dal” még a Jonathan Livingstone, amit Gadó Gábor szerzett. Nagyon szép. Szeretem. Ezt is a már emlegetett *Balázs* cd-n lehet hallani.

Említetted, hogy visszahúzódo ember vagy, olyan esendesebb fajta, a nehezebben oлдódo. Ezt hogy tudod egyeztetni ezzel a szakmával?

Erre csak azt tudom mondani, hogy valószínűleg kettős személyiség vagyok. Nekem az a feladatam, hogy elől legyek a színpadon, hogy énekeljek, én legyek a ceremóniamester. Volt idő, nem tagadom, amikor a háttérben tűntem fel, vokalósként. Voltak olyan lemezek, ahol csak a nevemet adtam, az arcomat már nem. Nem szégyeltem, vendéglátóztam is külföldön. Mindezekből nagyon sokat tanultam a szakmáról, edződhettem. Ma már semmiképp nem vállalnék olyan fellépést, ahol nem én vagyok az, aki elsősorban kell, és aki-ről a koncert szól. Bár lehetnek kivételek. Mondjuk ha most megkérne Herbie Hancock, hogy ugyan csináljunk már egy közös koncertet, akkor biztosan nem mondanék nemet.

Elégedettnek tűnsz...

Pedig közel sem vagyok teljesen elégedett. Szeretnék be-futni külföldön is. Ha egyszer olyan nevem lenne, mint Szakcsi Lakatos Bélának a tengerentúlon. Egyszerre itt is van és ott is. A lemezem megjelenése ennek első állomása lehet. Azonkívül hiányolom a friss és új hangokat a jazz életből. Ez szó szerint értelmezendő, azaz ténylegesen a jazzénekeseket értem rajta. Erre szinte mindenki nagyon vár most, velem együtt. Nem azért, mert az eddigieket nem szeretem, vagy rosszak, hanem mint említettem az ember kíváncsi lenne az újdonságokra, a megszokott útról néha jó (lenne) letérni. Sajnos elmondhatom, hogy úgy tűnik Budapesten nincsenek ilyen jazzénekesek. Ha vannak egyáltalán itt ilyen emberek Magyarországon, jó lenne ha jelentkeznenek.

V. Hanga Ágnes

Hétköznapi „örültek” (?)

Az „új mániám” beletömködni az agyamba a Nagy Testvér nyújtotta gyönyöröket. George Arthur Orwell újra és újra „elolvadna” mekkorát remekelt, pedig már 1950-ben meghalt, mégis Ő megmondta.

Mintegy fél évszázaddal később testet öltött – specielt most Magyarországon BÁR már nem először – a tv2 csatornáján az iszonyat.

Átérezhetjük az 1984-ben előrevetített totális diktatúrát, melyet a kisember egyénisége szenved el a modern technika vívmányaival szemben, mellesleg az államhatalom irányításával. Tiszta blama...

Állítólag különféle karaktereket hoztak össze, hiszen direkt így válogatták ki őket – Zsanettet, Évit, Pongót, Popeyt, Bálintot, Andit, Itit, Renatot, Angelikát, Tarát, Juditot és Szabit. Így a komplett banda, az exhibicionizmus csúcsai.

Pár szereplővel érzékeltethető a csapat milyen fantasztikus egyéniségekkel lett megtűzdelve, pl. Évi, a 21 éves „kissé dundi” pornósztárnak készülő nőcske, a maga naiv nyersességével – furcsa szövegeket juttat az eszembe – szuperösztönlényt varázsol a férfiemberből. Egy szép mondat, amely Évi száját hagyta el: – Nyomok egy showt!

Renatot kár lett volna elszalasztani, a gitározó olasz macsó – igazi loverboy –, aki annyira jól tudja azt a pár akkordot a gitáron, ha elengedné a hangszeret, az játszana tovább magától, kissé unalmas, hogy mindig ezzel hozakodik elő.

A tökéletes anya, Tara, aki otthon tartózkodó pici fiát a képernyőn keresztül üdvözölte és altatót is ezúton küldött neki, ahelyett, hogy otthon nevelné a drága gyermeket. Sebaj biztos büszke lesz a mamira, ha felnőtt.

Érdekes még Zsanett szentivv szociális tulajdonsága, szegénykének az első napon sikerült sírnia, mert szép a ház és ő ellene van a kiszavazásnak, csak bele ne haljon a

farkastörvényekbe!!!

Természetesen van egy hiperaktív apukánk is – mi hiányozhatna más – Komlóról, aki kínjában már annyit pörög, hogy az idegszálaim gyengéden meghúzódnak és kétszer megtekerednek, a helyzet az hogy FÁJ! Közben a Nagy bratyó, (miként a szereplők szólítják viccesen a realityshowt) Pongót – az imént említett mindenlében kár érte egyedet – próbálják összeillesztgetni Andival, a 27 éves ausztrál szüzekével. Kezdem elveszíteni a szálakat, de lehet, hogy nem is bánom. Tökéletesen maguknak való buzgómcósingok. Immár eljutottunk odáig, a képernyőn is megmutatják, az embert kilóra meg lehet venni, imádják a népek, zabálják, sőt a közös népmemzeti kukkolásban ki ne lenne benne?

Vigyázat, naponta többször támad; csak nehogy ne bírd kivakarni magadból Zsanettet, Évit, Pongót, Popeyt, Bálintot, Andit, Itit, Renatot, Angelikát, Tarát, Juditot és Szabit.

Ha akarod egész nap is velük lehetsz lásd Internet, közben felvetődik bennem a kérdés: élsz azért közben Te is? Vagy irányítható leszel?

Most a tv2 nyert, mivel előbb lépett, de az RTL Klub sem hagyja magát, *Való Világ* című sorozatával egy luxusházba „vonszolnak be” tíz mindenre elszánt embert. Akárhogyan nézem a főcéljuk a népszerűtől agyrem eljuttatása a békés kis otthonokba.

Ez aztán mindennek a teteje! Lehet, hogy engem is megkeres a gondolatrendőrség, amiért leírtam mit is vélek erről a párját ritkító – trendi – realityshow-ról, vagy megvetnek az emberek, de legalább a mátrixomat ne firkálják át. Nekik üzenem: Boldogok a lelki szegények, Színház az egész világ...

U.i.: Most inkább válasszam a briliáns sorozatokat?

Nyunyó

S z a b a d , m i n t a t é r

Egy évvel ezelőtt Piput kissé megbántottam, mert erősen kritizáltam a Szegedi Szabadtéri Játékok akkori előadásait, miközben egész végig ott voltam velük, együtt hülyültünk. Én akkor sem azokat a statisztákat, művészeket szóltam le, hanem a rendezéseket és a szervezést. Erről azért most is fogok írni néhány keresetlen szót, pedig most én is részt vettem ebben az egész fene nagy színházszabadtériben.

Elkezdem a rosszakkal és a jó felé haladok.

A III. Richárdot nem láttam, más kritikájára pedig nem hagyatkozhatok. Annyi bizonyos, hogy csak rossz szót hallottam róla, bár lehet, hogy csak én forgok ilyen körökben... Állítólag modern volt, kicsit a filmre hajazott. Ciki, erről nem írok többet. Sokkal cikibb azonban ennél, hogy szeretett színdirektorunk nem tudta megerősíteni magát egy újabb darab érdekében, ezért – ugyan félházakkal – de ment még háromszor az *Evita*. Szomorúan tapasztaltam, hogy a színészek tavaly óta nem tanultak meg énekelni, Borovics Magaldija szerepében van, de hangilag egyáltalán nincs. Nyári Szilvi Evája tavaly is gáz volt, a színpadot most sem sikerült bejátszani, beénekelni is csak ritkán, állandóan operettesen remegtetve a hangját. Sok dolog nem a szereplők hibája, hanem a rendezőké. Már tavaly sem éreztem, hogy az *Evitát* megrendezte volna bárki is. Jelzem, a film remek alapanyagul szolgál azoknak, akik ötletelenek, de mégis színpadra akarják vinni, legfeljebb a banklogót és az albertirsa táblát nem kell figyelembe venni (mert ezek bélógnak néha).

E kicsiny merítésemben szólnom kell a nyár legdrá-

gább produkciójáról. Morricone fiával együtt érkezett Magyarországra. Adott egy halom nyilatkozatot, jól érezte magát és mellesleg elvezényelte (?) a saját maga által komponált, na jó inkább szerzett filmzenéket. Akik ott voltak és rengeteget fizettek a jegyért valószínűleg „kötelezően” jól érezték magukat, pedig a koncert (és ez nem a közreműködő zenekar és kórus hibája) alapvetően unalmas volt. Lassú darabokat még lassabbak követtek. Nagyjából ugyanaz a hangszerelem. Ha az ember filmet néz a zenék nagyon lényegesek, együtt élnek a képpel. A *Star Wars* zenéje is, bármilyen jó, a film nélkül nem lenne ekkora sláger. Ugyanígy van ez a *Volt egyszer egy vadnyugattal*, vagy a *Cinema Paradiso*val, amelyek filmes szempontból remekek. Kiemelve viszont a zene nem él meg. Igencsak lehetett bosszankodni azon is, hogy a mesterrel szóló filmet, melyben több percen keresztül olaszul beszél, német felirattal vetítették és „elfelejtettek” leg-

alább egy fénymásolt lapot kiosztani, hogy tulajdonképpen miről is szól. Az egész este dramaturgiája egyébként kicsit olyan volt, mintha Morricone emlékkoncerten lennénk.

A Néptáncgála, a Purim, és a Dóm Dixie, (bár ide tartozik még a Wrski balett is) nem itt készült produkciók. Korrektek, bárhol vállalható ügyek.

Amiről még érdemben tudok szólni, az az egyetlen opera előadás, a *Carmen*. Kissé elfogult vagyok ezzel kapcsolatban. A Bizet Boys elég jól szólt, s bármennyire is suta a rendezés néhány szelete (a gyerekek és a statisztéria-kórus teljesen bugyuta kezelése például), az ügy összeállt egy nézhető anyaggá, amit a zene, illetve néhány főszereplő vitt a hátán. Komlós Ildikó, mint Carmen igazán tüzes nő volt... A tánckar az első öt perc után „lelőtte”, illetve leszúrta ugyan a poént, mintegy előrevetítve a drámát, de pont emiatt lett meg az általam oly szeretett keretes szerkezet.

Egy dolog fáj már eléggé mind tavaly, mind most. Itt Szegeden, az ország legnagyobb szabadtéri színpadán egy dolgot rontanak el. A színpad, a színészek, az énekesek, a statisztéria, a kellékesek, a díszlet lehet bármennyire jó – a fények tökéletesen, szépen működnek – a hang valahol mindig elveszik. Suta, bután szól. Minden szereplőnek ugyanolyan bután semmilyen a hangja. A technika állítólag jó, nagyon is...

Az előadások azért túlélnek, átútnak. Érdemes lesz jövőre is kimenni, mert szabad téren jobban telik a nyári este. Most meg egy évig csak beszélhetünk és álmodozhatunk arról, hogy felragyognak a fények.

Gyerekek a föld mélyén

„A barlangászat nagyon érdekes és izgalmas foglalkozás. A föld alatt csodák százait lehet felfedezni. Gigászi cseppkövek és cseppkőoszlopok a természet csodálatos szobrai. A barlang minden egyes köve és járata a természet munkája. Mászni a köveken ugyanolyan izgalmas, mint a barlangokat figyelni, mert itt minden kőnek története van.”

Ezeket a sorokat egy nagyon kedves tanítványom, a 11 éves Radics Bence fogalmazta meg élete első barlangtúrája után, tavaly ősszel. Mint a Szegedi Karszt- és Barlangkutató Egyesület lelkes tagja, már tanári életpályám legelső évében azon törtem a fejem, hogy tanítványaim között miként hintsem el a természet szeretetének magvait. Első, 13 – 14 év közötti gyerekek számára megszervezett barlangtúrára tizennyolc vállalkozó kedvű, kalandvágyó nebulót engedtek el a szülők, és a siker hagyományt teremtett a Madách Imre Általános Iskolában. Az elmúlt két év során hét olyan túrát szerveztem, melyeknek célja az volt, hogy minél több gyermek előtt feltárjam e rejtett világ csodáit, megkedveltessem velük a természet- és barlangjárást. Jártunk az Aggteleki karsztvidék híresen csodaszép cseppkőgalériáiban, kúsztunk-másztunk a Mecsek barlangjainak szűk és sáros járataiban, és bemerészkedtünk a Bükk-hegység eldugott föld alatti labirintusaiba is. Eme bátor kis barlangászpilánták előtt olyan „tájak” nyílnak meg, amelyeknek megpillantása ritkán adatik meg egy 10-14 éves gyerekeknek. És mikor esténként, egy-egy barlang után nyájkig sáros overálban, fejükön a félrecsúszott barlangászsakkal fáradtan csoszognak a szállás felé, csak a szemük csillogása mutatja, hogy ez a túra mindent megért...

De azt hiszem a fényképek mellett mindennél jobban kifejezi ezeknek a túráknak a hangulatát egy pár gyerek gondolatsora, úgyhogy én in-

kább át is adom a szót nekik:

„Azért járok barlangtúrára, mert szeretem az olyan dolgokat, amelyek több száz évesek. Ilyenek például a cseppkövek, de egyben azért is járok, mert izgalmas és érdekes. A tanár is aranyos, egy szóval jó, sőt szuper a túra”

(Eperjesi Beáta – 11 éves)

A Meteor cseppkövénél

„A barlangtúra nagyon jó volt. Tetszett, hogy csúsztunk, másztunk és sárosak lettünk. A cseppkövek is gyönyörűek voltak. Volt egy vízesés is, amiből ittunk a barlang mélyén. Ezeknél jobb túra nincs. Alig várom, hogy legyen a következő.”

(Fekete Dorottya – 11 éves)

„Nagyon jó volt a barlang és a társaság is. Bár néha féltem, és fáztam is... de a barlangot túléltem (és Ata-bát is, ha-ha). Nekem tetszett.”

(Lázár Nóra – 14 éves)

„A barlangtúrák általában azért tetszenek, mert nagyon jól érezzük magunkat, és szép barlangokba megyünk. Azt nem is lehet elmondani, hogy mennyire és miért jók! Szóval egyszerűen jók.”

(Dubella Anita – 11 éves)

Hazafele a Mészégető-barlangból

Árkosy Lilla

Lázár Lili a Szuadó-barlangban

„Nagyon jók a barlangtúrák azért, mert ha elériünk egy barlang végéig, mindig kapunk esokit. Ezen kívül nagyon sok és jó barlangba megyünk. Jó, mert ha olyan szállásra megyünk, lehet szalonnát sütni. Az jó, hogy a szalonnát nem mi vesszük meg. Van még sok jó dolog, de nem akarok sokat írni.

(Csiffó Viktória – 10 éves)

„Azért jók a barlangtúrák, mert egyrészt kedves a túravezető, másrészt pedig szépek a barlangok, és jó bennük mászni.”

(Árkosy Lilla – 11 éves)

„Sár, agyag, amitől piszkosak leszünk (de nagyon) – kb. ez jellemzi a túrákat. De valami mégis megfog benne...”

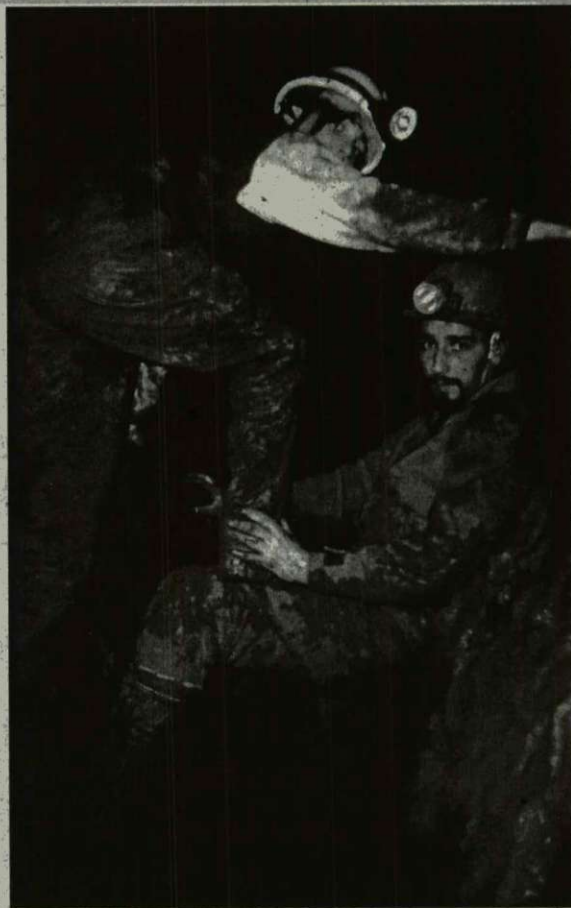
(Marton Kata – 11 éves)

ATA

(a szerző fotóival)

A Mészégető-barlang

Tanári segítség

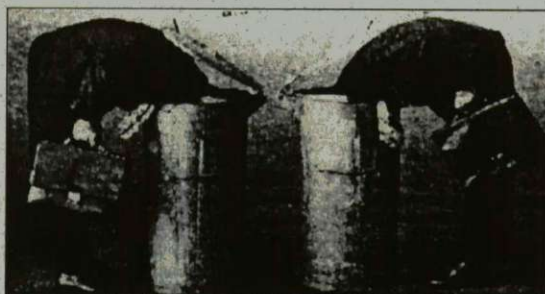

Róna Bibi a Létrási Vizes-barlangban

Az igazság odaát van – mondhatnánk tréfásan, ha egy könnyelmű legyintéssel akarnánk elintézni a túloldalt. Azt a túloldalt, ami anélkül is működik, ha mi nem is óhajtunk feltétlenül tudomást venni róla. Az élet sokszor produkál furcsa dolgokat, ezekre sokszor azt mondjuk csodák, holott valójában teljesen reális történések, ha egy másik oldalról nézzük őket. Lehet, hogy a túloldalról szemlélve meg ez a világ tűnik furcsának. Mindenesetre jelen korunk embere lassan, de biztosan kezd felébredni a mindentudás illúziójából, kezdi levetkőzni azt a ha-

nyag eleganciát, amivel olyan könnyedén legyintett mondjuk tíz évvel ezelőtt több ezer éves bölcsességekre boszorkányságnak bélyegezve azokat. Mindannyian radarok vagyunk, ki többet, ki kevesebbet érzékel azok-

ból a jelenségekből, amelyek gyakorta hozzák zavarba a tudomány képviselőit, olyannyira, hogy lassan kénytelenek lesznek maguk is kutatni az adott témában. **Túl oldal** című rovatunkkal szeretnénk kicsit közelebb hozni hozzátok mindazt a tudást, amely az ezotéria, parapszichológia, spiritualitás, és okkultizmus témakörében talán érdekelhet benneteket. Azoknak, akik kételyeik miatt első olvasásra idegenkednének e témáktól, ajánlom E. M. Cieram, francia író mondását: „A szkepticizmus lényegében a félelem elegáns burka.”

A magát nagyon intelligensnek és józannak tartó ember – ha másról hall, mint ami a fejében van

Sorsunk a számok tükrében

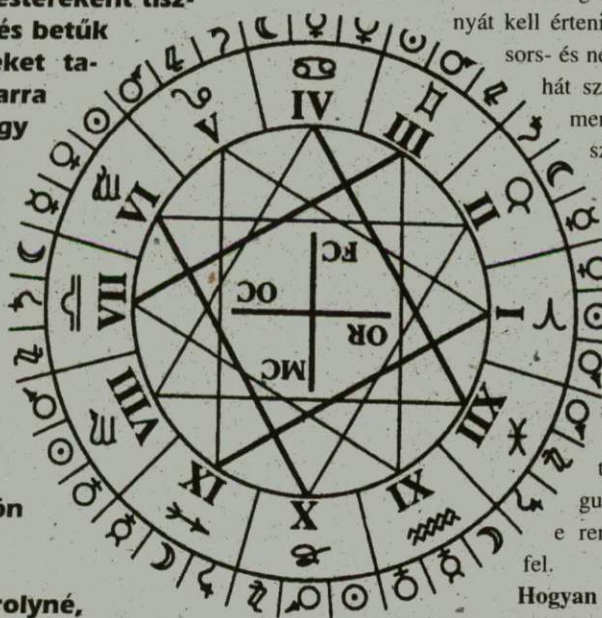
Az emberek személyiségének elemzésére született elméletek közül igen figyelemre méltó az i.e. VI. században élt Püthagorász alfanumerikus rendszere. A numerológia nagymestereként tisztelt tudós a számok és betűk közötti összefüggéseket tanulmányozva jutott arra a megállapításra, hogy bizonyos számítások elvégzését követően kirajzolódik az adott ember karaktere, abból következően pedig a sorsa. A számok határozott rendbe sorolják a világmindenség, és az emberei életek történéseit. A számokon, és betűkön alapuló személyiségelemzési módszerről Ódry Károlyné, Arival beszélgettem, aki immáron oktatja is a karakter numerológiát.

A karakter numerológiával kapcsolatosan gyakran fogalmazol úgy, hogy valójában mindez nem más mint „sorsunk a számok tükrében”.

Ez az első hallásra talán furcsán csengő kifejezés a karakterológia vagyis jellemtan, és a numerológia szóösszetételből értelmezhető. A numerológián ez esetben a számok nem matematikai logika alapján felfogható tudományt kell érteni. Olyan sajátos személyiségi, sors- és névelemzési módszerről van tehát szó, amely nem hagyja figyelmen kívül a kozmikus morált. A számok magukban hordozzák a dolgok lényegi tartalmát, egy tökéletesen összehangolt rendszer elemeiként irányítják az Univerzum végtelen áramlását. Nem véletlen, hogy maga a kozmosz szó is rendet jelent. Egy olyan világegyetemben, amely minden szinten egy értelmes, teremtő rendet feltételez, magukat a számokat egyértelműen e rendszer útjelzőiként foghatjuk fel.

Hogyan határozzák meg a személyiség sorsát a rá jellemző számok?

A születési dátumunkban szereplő számok mutatják a karakterünket meghatározó rezgéseket. A számok mellett jellemünkre hatással van a születésünk kapott nevünk, a becenevünk, és a később felvett nevünk is. A karakter numerológia a számokat és betűket rezgések hordozóinak tekinti. A különböző számok és betűk más-más vibrációt

bocsátanak ki, ennek megfelelően eltérő temperamentumú személyiségeket, és életritmust eredményeznek. Amikor világra jövünk, mi magunk leszünk a testet öltött megnyilvánulásai a születésünkkor összpontosuló energiáknak, és ez íródik rá a személyiség jegyekre. A születési dátum „kódoltan” tartalmazza tehát azt, hogy kik vagyunk, és ami még fontosabb kivé kellene lennünk.

Hogyan függ össze mindez a gondolattal, miszerint már a születésünk körülményei sem a véletlenek, hanem magasabb szintű törvényszerűségeknek köszönhetőek?

Úgy, hogy, ha elhisszük, hogy már a fogantatáskor egy tudatosan felépített, és személyre szabott pályára helyeznek bennünket, amely összes pozitív tulajdonságunkkal és esendőségünkkel, azaz teljes karakterünkkel a lelki fejlődésünket szolgálja, láthatjuk, hogy hol a logika abban, hogy hova érkeztünk életünk kezdetén. Nem véletlenül születünk tehát akkor, amikor, és oda, ahova. A születési dátumban manifesztálódott ránk jellemző jegyek pedig úgy függenek össze sorsunkkal, hogy a születési év, hónap, nap számaival végzett számítások eredményeiből a számok szimbolikájának ismeretében kirajzolódik előttünk maga az ember. Az előttünk álló karakter a rá jellemző tulajdonságok függvényében hajtja végre cselekedeteit, amelyek egymásutániságából gyakorlatilag összeáll a sorsa.

A születési dátum mindenféleképpen egy determinált dolog, ami egyfajta állandóságot hordoz, az ember azonban élete végéig változhat.

Pontosan ez az, amiért ezen személyiségelemzési módszerrel sokat segíthetünk az embereknek, mintegy tükröt tartva saját sorsszámaikon keresztül maguk elé. Abban az esetben, ha az ember szembesül a számokban kódolt önmagával egy-egy elemzés befogadása során, képes lesz megkülönböztetni a magáról alkotott képet attól, amilyen ő valójában. Olyankor, amikor túl nagy a különbség aközött, amilyen valójában vagy, és ahogyan vélekedsz magadról, érdemes elgondolkodnod, hogy esetleg nem a vágyaidat vetítetted-e ki önmagadra. Aki hamis reményeket táplál, gyakran panaszkodik élete történéseire, hajlamos másokat okolni kudarcáért, tulajdonképpen saját hiányosságait vetíti másokra. Ilyenkor tudatosítani kell, hogy te vagy a saját életedben elsősorban felelős azért, hogy jobbra fordítsd a dolgokat, és te vagy az, aki ennek érdekében a legtöbbet tehetsz magadért.

Az ember egész életében különböző energiák vonzáskörében él negatív és pozitív pólusok között.

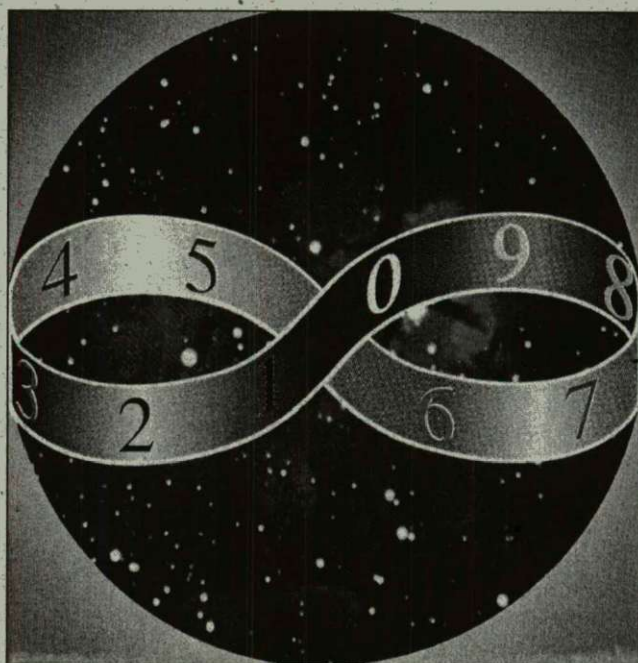
Születésünket követően további más energiák is hatnak ránk, amelyek különböző tulajdonságjegyeket szabadítanak fel bennünk, és belőlünk. Minden emberben megvan minden jó és rossz tulajdonság. Az optimális az lenne, ha a pozitív tulajdonságok automatikusan szabadulhatnának fel bennünk. A kü-

lönöző energiák rezgéseinek hatására különböző jellemű és jellegű, tehát különböző karakterű emberré alakulunk. Számtalan a variációs lehetőség, ugyanis minden ember más személyiség. Mindenki egy személyben energiafelvevő, és energialeadó, valamint rezgéseket befogadó, és kibocsátó is. A polaritás létünk alapvető jellemzője. Minden létezőnek fellelhető az ellentéte, és ebben a kétpólusú világban a feladatunk elvileg az lenne, hogy a bennünk rejlő teljességet és felszín alatt rejlő ismereteket tudatosítsuk. Ez a tudás pedig a polaritásból lett egységet hordozza.

A valós, belső énünkre, és az ebből adódó életfeladatokra való ráébredésen kívül még mi az amit a karakter numerológia segítségével megtudhatunk?

Például emberek közötti kapcsolatok mozgatóerői világosodhatnak meg előttünk. A jellemelek és „szereposztások” ismeretében megérthetjük a különböző konfliktusok előidézőit, amelyek végső forrásaiként ott állnak a számok által is sugallt személyiségjegyek. Amikor párok számait elemzem a karakter numerológia módszerével mindig azt mondom, hogy ideális esetben a számsorok üzeneteiből kiolvasható, hogy ami tulajdonságjegy hiányzik az egyikből a másikban megvan. Előfordul, hogy a pár egyik tagjának számsora teljesen lefedi a másik számsorából kialakult táblázat üres helyeit. Ez esetben olyan személyiségek találkoztak össze, akik tényleg kiegészítik egymás karakterét, ezáltal egy olyan egységet alkotva, amelyben folyamatosan lelkileg is fejlődnek. A szeretet, és szerelem ezt úgy fokozza tovább, hogy ezek jelenlétében a másiktól magunkba építhető jóság zavartalanul érintheti meg jellemünket. Mindezekből látható, hogy a számok mennyivel többet jelentenek első látásra fellelhető mivoltuknál.

Szabó Katalin

Szerkesztői beintés

Well, ugye mindenkinek jól indult az év, s a vízpart után nem nehéz megszokni ott, ahol a part szakad. Remélem, vártátok már, hogy belelapozzatok a Tű zsír új számába, s a gólyák (bocs, ha esetleg sértené valaki önérzetét!) kedvvel forgatják majd e hallgatói média opust!

Nos, talán emlékeztek még, a Lélekmorzsákban indult sorozatokra – ha kezünk, nyakunk ki nem török, folytatódni fognak. Ha ti

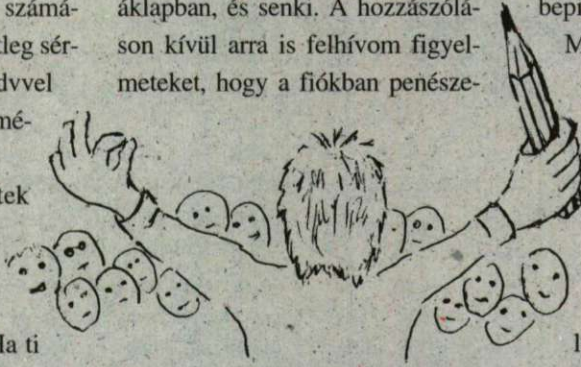
is akarjátok. Ehhez várjuk véleményeitek.

És amit még nagyon mondani akarok: semmi sem állandó egy diáklapban, és senki. A hozzászóláson kívül arra is felhívom figyelmeteket, hogy a fiókban penésze-

dő, könnyáztatta verseitek talán mások érzelmeit is felkorbácsolják. Ez a rovat mindig helyet ad a kezdő és tehetséges, ám talán csak bepisili költő és írópalántáknak.

Még mielőtt valakiben megfoganna, hogy talán „ciki!?!”, hát higgyétek el, hogy akkor mi sem csinálnánk.

Legyetek üdvözölve a Zúj tanévbee, éreztetek szokásosan jól magatokat, és ne feledjétek, azért tanulunk, hogy okosak legyünk!

B Ű V Ő S V I L Á G I V .

Ki ne hordana nyakában, karján szerencsét hozó ékszer, vagy épp plüss sünit a táskában, vizsgára. Valakinek ajándékba kapott póló, kendő fordítja jósorsát még jobbra... ezek a mi babonáink az igen régi keletű és nagy erővel bíró talizmánok ángyomöccsei.

...HÍRES TALIZMÁNOK

Ilyen a HOPE-GYÉMÁNT. Vajon miért kellett annyira az embereknek, amikor a krónikák több mint húsz halált tulajdonítanak a titokzatos kő hatásának. Indiából került legelőször Velencébe, a 16. sz. közepén, a Doge-család egyik tagja vette meg egy hindutól. A kő azonban (ill. a hindu) pestist hozott magával. Morozini, az első nyugati tulajdonos nem sokáig örülhetett a Kékkőnek is nevezett talizmánnak. Egymás után váltogatta gazdáit a gyűrűn viselt ékszer, de közülük senkinek sem akaródzott életben maradni. Állítólag Lasalle tábornok is a gyönyörű, halványkék fényű kőnek köszönheti, hogy a lodi ütközetben elesett. Szinte az egész világot bejárta, mikor egy Mac Lean nevű gazdag amerikai vette meg. Mac Lean ezután arra a hajóra ült, ami korának legszuperebb vízi járgánya volt, csak éppen a TITANIC nevet viselte. A négyszáz évvel ezelőtt másfélmillió márkát érő gyémánt ma az Atlanti-óceán cápiának természetes szelekcióját segíti elő...

Mindez ellent mond azonban annak a hagyománynak, hogy a talizmánoktól nem szabad csak úgy egyszerűen megválni. A VELDHEIM GRÓFOK SORSGYŰRŰJE már a 12. századtól a család birtokát képezte. Bizonyos Jósias és Gottschalk nevű utódaik 1625-ben ket-

téosztották a család vagyonát, így az ékszer is köre s gyűrűre szedték. A csapások és halálozások addig nem maradtak abba, míg végül újra össze nem rakták a két darabját.

NAPOLEON fia keresztelője után akart talizmánján túltenni, egy egyiptomi királysírban talált SKARABEUSON, mert azt hitte, trónja nem inoghat meg. MEDICI KATALINÉ a leghíresebb SZERELMI TALIZMÁN, amit egy thüringiai kolostor apácái hordtak betegség ellen. Vajon mi minden történhetett velük a medál hatása alatt?...

...SZERELMI BÁJITAL

(csak erős idegzetű olvasóinknak)

A legerősebb szerelmi varázsszer a HIPPOMANES. Vergilius *Gerogicon*-jában így ír róla: – Akkor (a lovak párzása idején) csöpög le a kancák nemi szervéről az a ragacsos méreg, amit a pásztorok hippomanes-nek neveznek. Gyakran gonosz öregasszonyok ezt a nedvet egybegyűjtik és ártó füvekkel vegyítik össze.

A legfőbb szerelmi mérgek a macska agya, a gyíkok, a prostituáltak menstruuma, az excrementumból vagy más rothadási termékből összeállított szilárd anyag és az emberi mag keveréke... És még van egy-két dolog plusz a varázsigék plusz áfa.

Egyéb varázsszereket készítettek még halottak kelleiből is, a legenda szerint CALIGULÁT is ilyen varázsitallal örjítették meg.

Szlanicsán Rózsa

F ü l ő p G á b o r

fürdés

két tenyér
között

profán vers

amikor kilépek

mintegy imára kulcsolt
kézzel

és nem találsz benne

a fürdőkádból

állok percekig
(másodpercekig?)

igazgyöngyöt

arra gondolok

aztán
széttárom karom

sosem tagadtad viszont

vajon

(igen hatásos jelenet)
és a pillanathoz illő
áhítatban

hogyan vagy

nőnemű-e

lehull a tenyerembe

valami nagy

a víz

préselt
légy

kagylószakértő

Fotó: Kovács Krisztián

Bálint Lea

Kiáltás

Trónszékemet a palotából
az utcasarokra tettem,
és lestem,
ki lesz a király?

Kipróbálta:
egy hentes, egy bíró,
egy hírlapíró, egy gyermek,
egy cica, egy részeg apuka,
egy postás, egy borbély, egy
pap
és egy vak,

míg a nagymamám kiáltott
végre:

„Szükségem lenne a
kisszékre,
hozd be kicsikém!”

Fotó: Kovács Krisztián

Keresztes Ágnes

Őszinteség

*Már voltam botránkoztató
s botránnytól rettegő is;
tudom, hogy néha bűn a szó,
a hallgatás megőriz,*

*de inkább, vádoltam magam,
minthogy megbújva éljek,
míg beragyognak súlyosan
némérdemelt erények.*

*Válaszoltam mindenkinek:
mikor, miben hibáztam.*

*De nem sok jószágban hiszek
- s nem minden lázadásban.*

Kertész Péter – Apropos

Én soha nem látnám hangyának az embert
mert milyen magasból hangyának látszik
az ember
onnan már nem látszik a hangya!

Könyv alján ló

Olvasás éve, könyvhét ide vagy oda, vannak könyvek, amiket el kell olvasni, reprezentatív alkalom nélkül is. Kaptunk egy listát, még gimiben, minden évben, a kötelező és ajánlott olvasmányokról. Ma már bánom, hogy akkor nem olvastam el mindet. Pedig sokat segít, ha az ember tudja, mihez érdemes nyúlni, de persze idő is kell... ám letenni a legnehezebb egy jó könyvet. Ez a jó az egészben. A könyvnek részévé válik az ember, a barátjává. Az egyik legintimebb kapcsolat ez. Egy író és egy olvasó találkozása a könyv birodalmában.

TIBETI MISZTÉRIUMOK

Egyszer régen felírtam egy mondatot egy cédulára, ami nagyon tetszett. Évekkel később találtam meg, majd röviddel ezután egy könyvben hasonlóra bukkantam. A mondat így szól: „Nézz meg mindent, s-ami jó, tartsd meg.” Pál apostol szavai ezek, s milyen különös, Padmasambhava, a nagy tibeti szent pedig ezt mondta: „Ismerj meg mindent, vizsgálj meg mindent”. Mintha e két, egymástól sokban különböző személy ugyanannak a titoknak a beavatottja lenne. Az elmúlt 40-50 évben egyre több keleti mű, illetve keletről szóló munka válik ismertté – mi pedig nyugaton, a tévé és pénz világában mindebből csak a nagyot durranó izgalmas-rejtélyes ismeretekre vágunk.

Ez a vékony, szinte vázlatos könyv a tibeti buddhizmusról szól, de nem az iménti körítésben. A hit és dogmarendszer, szertartások, szentek és gyakorlatok bemutatása volt a szerkesztő és fordító célja, aki nem más, mint Hamvas Béla, s ez már önmagában is sokat mondhat.

TIBETI MISZTÉRIUMOK

Hamvas Béla fordítása

John UPDIKE

AZ EASTWICKI BOSZORKÁNYOK

Valamiért lemondó hangú kritikát hallottam Updike-ről, *Nyúlcipőjét* és többi Nyulas „multságait” méla egykedvűséggel értékelté a kritika. Egy szó sem esett abban az ő nagy-szerű boszorkáiról. Pedig mind a három az, ízig-vérig; özvegy vagy elvált, hjsz ez kritérium. Sok gyerekkel, a vacsorafőzés kényszerével, a munkás és művészkedő dolgos hétköznapokkal, egy eldugott, poros városkában. De előbb a csütörtöki szé-ánszok, majd egy idegen, szőrös, nyáladzó, hideg, óriási férfi teremt alkalmat a természetfölötti praktikák üdítő, tréfás, vagy gonosz végkicsengéseire. A témakezelés és jellemrajz által az ember szinte maga is képes boszorkánnyá átlényegülni. Az író úgy változtatja a kispolgári, szürke létet a misztikus, érzelmetli világgal, mint ahogy az ember a zebrán hol fehér, hol fekete csíkra lépeget.

JOHN UPDIKE

AZ EASTWICKI BOSZORKÁNYOK

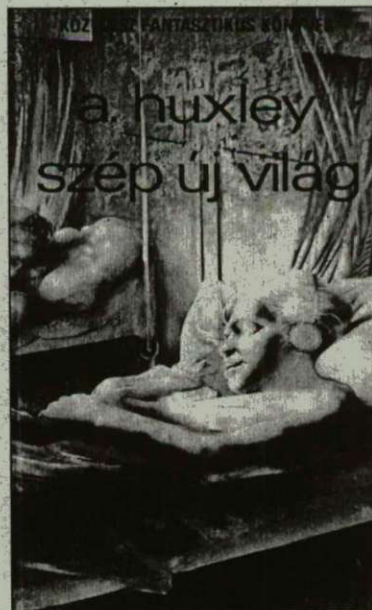

EURÓPA ZSEBKÖNYVEK

Aldous HUXLEY

SZÉP ÚJ VILÁG

Nem kenyerem bestsellert ajánlani, legalábbis „olyat”. A hírneves angol családból származó filozófus, író, esszéista Huxley könyve azonban mégis friss, figyelmeztetése percre pontosan aktuális, ma is vitát, kétséget, s legtöbbször szörnyűlködést ébreszt, senkit sem hagy hidegen. A Szép új világ a híres, nagy anti-utópiák sorában kiemelkedő munka. Ironikus látomás, pesszimista elmélés a nem is olyan távoli jövőről, s egyben izgalmas regény. 1932-ben jelent meg, s lám, 2002-ben, a Híradóban már nem is csodálkozom a dolgon, hogy a szegény génpiszkált Alice nevű, még csak tervbe vett leányzó 16 évesen ott mosolyog szülei a kompjúterből. Ez még persze új, és egyelőre szép is.

Zsuka IV.

Bizonyára senkit nem lep meg, amit most írni fogok, hiszen egész nyáron át főhíreiben szajkózta a BBC, a CNN és a Magyar Televízió: a Morovna-kutatók Leteket és bizonyítékokat tártak napvilágra – magam is láttam cseh múzeumokban az objektumokat! Mindenesetre tekintsük át és foglaljuk össze az eseményeket a tudomány mai állása szerint:

Utolsó számában lapunk közölte, 1975. augusztusában, miután a költőnő elúszott Kubából, a Zbwrodneykba tartó Boeing APX982-es géppel a kannibálokkal teli dzsungelbe zuhant! Kedves olvasók! Legyenek erősek!

Zsuka Morovna ugyanis valóban Zsuka Morovna volt!

1976 májusában 600 fős nemzetközi, fegyveres kutatócsoport indult Zsuka nyomába. Ekkor még mindenki a legrosszabbat sejtette. A roncsok pontos helyét a zárándokcsoportok biztonsága érdekében titokban tartják. Az 1982-ig tartó kutatások igazolták, hogy egyedül Zsuka élte túl a katasztrófát s tatu kannibálok fogságában élt hónapokig.

Az Acsa-lapu nevű törzs, helyi dialektusban a „tatuk” falujában, 93

Zadorje ja vuiscu, kolunjerá drjz katomyk csindadratta uzse. Imenyi igruski ikonostase.

Nadar hodjic!

Rjatrz blastvi svityeli: Zsuka Morovna

(Tatam jenyiszje, manyezs numero csajkovszkij, dva csaja ja-ja. Dobzse, dobzse.)

Honfűtársaim, én szólok hozzátok, s kik a világon laktok. Immár nem járok majd a képvilágban.

A betyárját!

Nagyszerű testvéri öleléssel: Zsuka Morovna

(Ahogy a víz folyt, bort töltök utószor, igen, igen. Ez az igazság.)

Fordította: Tüdő-Szűrös Mátyás, a magyar expedíció gyógytornásza

tárgyi és 7 nyelvi emléket találtak. Nagy tudományos és régészeti értékű az a 16 cm-es tömörített pvc fogkefe, amit egy tatu asszony sátorfái közt leltek a szakemberek. A kefen Zsuka ínyzöveit mutatták ki, valamint hosszú és rövid hajszálak tucatját, ami azt bizonyítja, hogy a költőnő Tatufalván levágatta a haját, valamint nomád körülmények közt sem mondott le a szépségápolásról.

A híres pink, flitteres sztreccs topra a törzsfőnök, Tatu Kan Tabu fejdíszének tetején, három emu koponyára feszítve leltek. Erősen vitatkoznak a kutatók abban a kérdéskörben, hogy a topra kristályosodott izzadság-cseppek arra utalnak, hogy rabszolgamunkát végzett, vagy a termékenység istennőjének kultusz tárgya lett volna a fogságba esett Zsuka.

A nyelvi emlékek olyan legendák, harci dalok, amelyek a csodás megmeneküléséről szólnak. CD-én és kazettán már megjelentették ugyan, hazánkban azonban csak a feketepia-

con találhatójuk a felvételt. A címe: Nünü-Nana, ami acsa-lapu nyelvjárársban azt jelenti, „Jó kis cicamaca”.

Eltűnése után soha nem lépett a nyilvánosság elé.

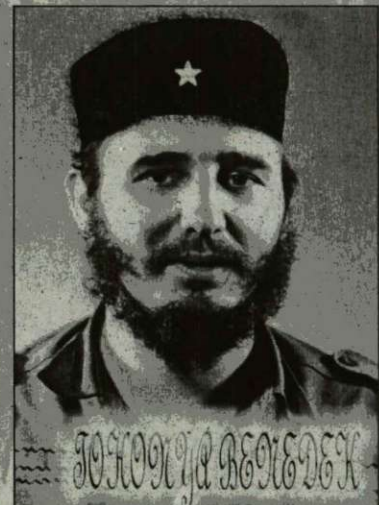
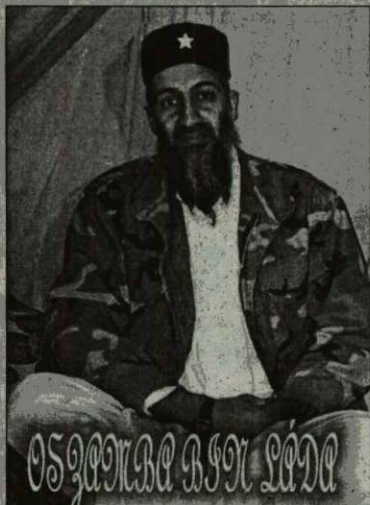
Csak homályos paparazzi felvételek, üzenetek és egy rejtélyes kiadó tudatta a külvilággal, zsuka él és alkot. Az egyetlen konkrét bizonyíték egy levél, melyet nem sokkal halála előtt írt, 1987-ben.

Sólyomszem Pista kollégám a következőket gyűjtötte az interneten (még forró):

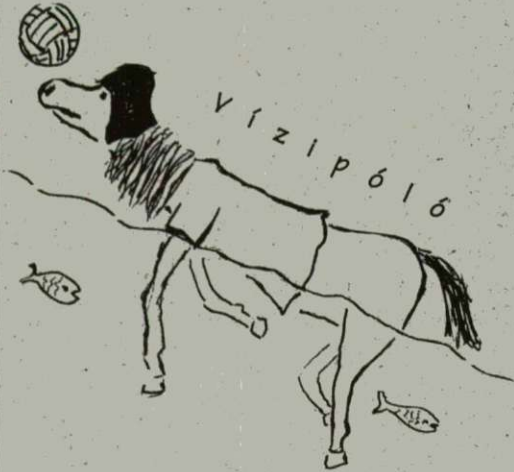
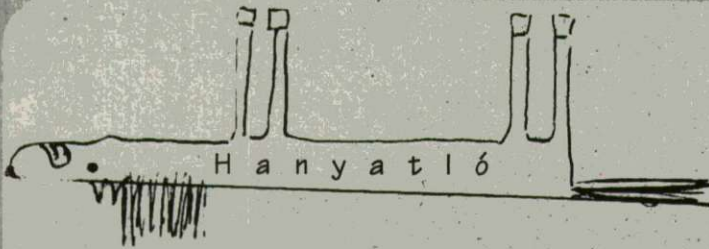
Cidel Fastro nagykövét belebetegedett Zsuka távozásába. A nagy vezér ekkor, tisztelete jeléül vette fel a Fidel Castro nevet. A nagy Fidel egy örményországi földműves ükunokájaként, polgári nevén Tohonya Benedekként látta meg a napvilágot. Klóntestvérei talán ismertek néhány olvasónak.

Oszamba Bin Láda, vegyész, ő vont ki C-vitamint először lépfenelevélből, valamint Elton Dzson, örmény népdalénekes, aki szintén kiköpött mása fivéreinek, csak ő szemüveges, véletlen leesett a petricsészéje.

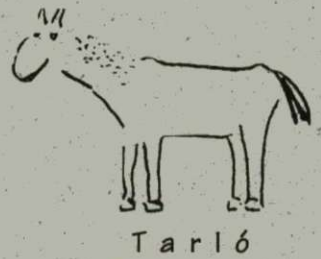
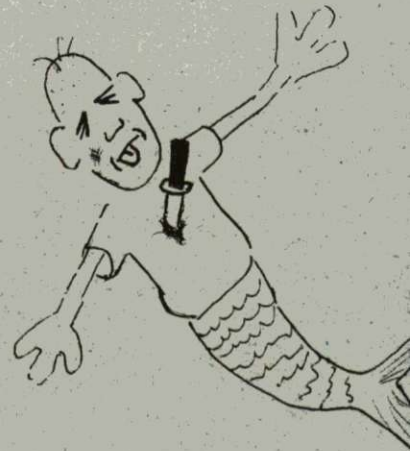
Szlanicsán Rózsa

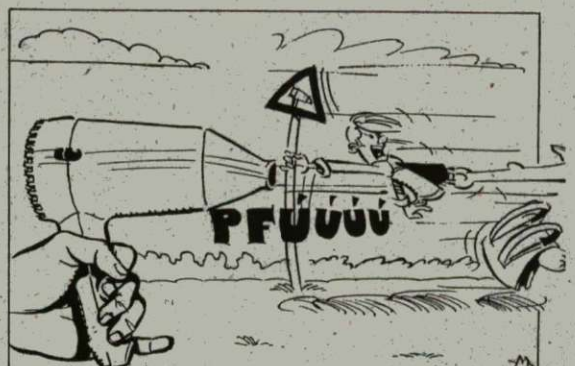
Béla szörnyetha

Béla a kakukktojás

Poszeidón a magyar mitológiában

FERGETEGES GOLYATABOR AFTERPARTY A REGHŐSBEN

A Cé csapat szervezésében

szeptember 18. 21:00
éjfél-től kettőig Karaoke Bélával,
utána "rákkenről" ezerrel!!!!

SŐRIKEE, CSICSIKAA, GYERTEK JÓL!!!!

TALÁLKOZUNK OKTÓBERBEN!

PIZZÁK

L	1. 300,-	Sajtos
	2. 450,-	Mozzarella
	3. 300,-	Csupasz
	4. 330,-	Sonkás
	5. 390,-	Gombás
	6. 440,-	Sonkás-gombás
	7. 480,-	Meleg csirke
	8. 520,-	Kajfés
	9. 650,-	Tengeri herkentyű
	10. 800,-	Tonhidas
	11. 470,-	Hawaii
	12. 440,-	Subarokás
	13. 465,-	Meleg csirke
	14. 500,-	Vegán élelmiszer
	15. 495,-	Cipőcs
	16. 450,-	Kolbásos
	17. 450,-	Teljesen
	18. 440,-	Papaya
	19. 465,-	Chili csirke
	20. 465,-	Ménes
	21. 495,-	Len Dregesz
	22. 430,-	TÉHŐRT
	23. 330,-	Lebáros
	24. 330,-	Gyümölcsös
	25. 680,-	Kiváló
	26. 480,-	Len jelsajtos pizza

HA MÉG FÉR...

131. 190,-	Sült burgonya
132. 440,-	Szalámi tálca
133. 440,-	Meleg csirke
134. 410,-	Chilis bab

TÉSTÁK

81. 370,-	Bolognai spagetti
82. 390,-	Milánói spagetti
83. 435,-	Carbonara
84. 390,-	Saváros tészta
85. 405,-	János Vitéz tészta
86. 410,-	Meleg csirke spagetti
87. 445,-	Meleg csirke spagetti
88. 365,-	Salmisáros spagetti
89. 445,-	Csupasz spagetti
90. 435,-	Gaudim
91. 435,-	Pókolt lectar
92. 430,-	Göngyölkészünk ételme
93. 435,-	Meleg csirke spagetti
94. 435,-	Lasagne
95. 365,-	Sonkás kocka
96. 365,-	Túrós csusza
97. 345,-	Sajtos tészta
98. 290,-	Ménes tészta
99. 290,-	Meleg csirke tészta
100. 290,-	Gépson tészta
101. 300,-	Nem pikálta

LEPÉNYEK

66. 105,-	Lebáros (sült)
67. 190,-	Meleg csirke kenyér
	1000, 1000, 1000, 1000

PALACSINTÁK

337. 85,-	Kabás
338. 85,-	Lebáros
339. 85,-	Túrós
360. 85,-	Ménes
361. 85,-	Dús
362. 85,-	Faluján

DESSZERTEK

111. 260,-	Csokoládeshabty
112. 260,-	Meleg csirke
113. 260,-	Pudinggömböc
114. 245,-	Gesztenyepüré
115. 250,-	Somlói galuska
118. 320,-	Balt szigterelő jötem

SALÁTÁK (1/5 DÍG)

121. 95,-	Majonézos káposzta
122. 70,-	Majonézos zöldség
123. 65,-	Majonézos zöldség
124. 85,-	Majonézos tojás

CSOMAGOLÁS

Pizza doboz „L”	35,-
Pizza doboz „M”	125,-
Milányi svéd étel	35,-
Milányi ebédlé	5,-
Papucsomagolás	10,-

498 670 NYERÉSI MŰKÖDÉS SZÁMLIÁSA

TELEFON

13EGED, ROKUSI KRT. 32.